

HALKIN KURTULUŞU

20 AĞUSTOS 1979
750 Kuruş
172

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Parlamento ve seçimler kurtuluş yolu olamaz. Sıkıyönetimli seçimlere katılmak baskıyı meşrulaştırmaktır.

TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ'NÜN TÜRKİYE HALKINA VE DEVRİMCİLERE ÇAĞRISI

Seçimleri boykot edelim

Tüm devrimci gruplar: Türkiye halkının temel taleplerinin savunulmasını amaçlayacak bir SEÇİMİ BOYKOT BLOKU oluşturalım.

GREV ALANLARI BİRER SAVAŞ OKULU OLMALIDIR

● PROLETER DEVRİMCİLER,SINIF SENDİKACILARI GREV EYLEMİNİN EN ÖN SAFINA

YAZISI 4. SAYFADA

Her türlü saldırı boşa çıkarılacaktır

MHP'Lİ, İGD'Lİ FAŞİSTLER EMEKÇİLERE VE DEVRİMCİLERE SALDIRDILAR

Artık faşist ve sosyal-faşist, ya da "solcu" maskeli saldırganların emekçilere, halk kitlelerinin mücadelelerine ve bu mücadelelerin en önünde yürüyen proleter devrimcilere saldırmadığı bir gün gösterilemez oldu. Her gün yeni saldırı ve katliamlarla sömürü ve zulüm düzenine yönelen ve giderek gelişip yaygınlık gösteren kitle mücadeleleri bastırılmak isteniyor. Saldırı cephesinde faşistler, sosyal-faşistler, "sol" maskeli provokatör örgütler kol kola yürüyor. İşte bu saldırılardan son günler içinde meydana gelenlerinden birkaçı:

İSTANBUL BAHÇELİEVLER'DE MHP TERÖRÜ

İstanbul Bahçelievler Parseller'de MHP ve ÜGD'li faşistler terör estirerek halka gözdağı vermeye çalışıyor. Daha önce Haznedar semtinde yoğunlaşarak burada işçi ve emekçilere saldırılar yönelten bu cinayet çeteleri devrimcilerin emekçilerle birlikte yürüttüğü mücadele sonucu Haznedar'dan sökülüp atılmışlardı. Halk ve devrimciler tarafından Haznedar'dan sökülüp atılmalarını bir türlü hazmedemeyen MHP'li faşistler bu kez Parseller'de yoğunlaşmaya ve buradan saldırılarını yürütmeye başladılar.

Devamı sayfa 6'da

GERİCİ,FAŞİST, REFORMCU, REVİZYONİST, DİNCİ PARTİLERİN HALK DÜŞMANI PROGRAMLARINI REDDEDELİM. TDKP-İÖ'NÜN ASGARİ PROGRAMI, UDHD'NİN TEMEL TALEPLERİ ETRAFINDA BİRLEŞELİM. DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM.

YAZISI 8. SAYFADA

Devrimciler ve emekçiler faşist saldırganları söküp atıyor

ANKARA BADEMLİDERE HALKI GÖZALTINA ALINAN DEVRİMCİLERİ POLİSİN VE JANDARMANIN ELİNDEN ALDI. AVANOS'TA MHP, ÜGD VE ÜLKÜ-BİR BİNALARI ATEŞE VERİLDİ

Ülkenin birçok yerinde faşist katliamlara, saldırı ve baskılara karşı kitlelerin mücadelesi yaygınlaşıyor. Emekçiler cinayet örgütlerinin kapatılmasını, katillerden hesap sorulmasını, zulüm ve baskının sona ermesini haykırarak düzene kinlerini dile getiriyor.

ANKARA BADEMLİDERE'DE HALK POLİS VE JANDARMAYI DİZE GETİRDİ

Sıkıyönetimle birlikte Bademlidere'de faşist terör artırıldı. Sokaklarda pusu kurma devrimcileri izleme, ev dinleme, duvar yazılarını halka süngü zoru ile sildirtme şeklinde sürdürülen terörle halka gözdağı verilmek isteniyor.

4 Ağustos akşamı "ihbar var" bahanesiyle jandarma devrimcilerin evlerine baskın yaptı. 5 Ağustos günü duvar yazıları halka zorla ve

Devamı sayfa 6'da

TKP, faşist cinayet odaklarının üzerine kol kanat geriyor

Faşist cinayet odaklarının üzerini örten tül perde giderek daha çok açıldıkça, eli kanlı canilerin yüzleri açığa çıktıkça ve en önemli olarak da işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin anti-faşist mücadelesi bütün ülke çapında yeni bo-

Devamı sayfa 6'da

İş cinayetlerine son!

Bir iş cinayeti daha: Karadon kömür ocaklarında 7 işçi can verdi

Her yıl yüzden fazla maden işçisi iş kazalarında hayatlarını kaybediyorlar.

Ereğli Kömür İşletmeleri'ne bağlı Karadon Bölgesi ocaklarında pazar gecesi meydana gelen grizu patlamasında 7 kömür işçisi hayatını kaybederken 5 işçi de ağır bir biçimde yaralandı.

Bu EKİ'de olsun Zongul dak'ta olsun ne ilk kazadır ne de son kaza. Her yıl yüze yakın işçi bu tür grizu patlamalarında hayatını kaybetmekte yüzlercesi yaralanmaktadır. Ama buna rağmen düzenli bir havalandırma sistemi ve gerekli teknik tedbirler alındığı zaman önlenmesi mümkün olan patlamalar önlenmemekte, onbinlerce işçi ölümle burun buruna çalışmaya zorlanmaktadır.

Her kazadan sonra "uzmanlar" kaza yerinde inceleme yaparak, suçu işçilere ya da "allahın hikmetine" bağlayan raporlar düzenleyerek bu iş cinayetlerini örtbas etmektedirler. Oysa bu tür patlamalar ne işçilerin "ihmali", ne "allahın hikmeti", ne de "işçilerin alınyazısı"yla açıklanamaz. Bunlar düpedüz iş cinayetleridir.

Çünkü kapitalizm de işçinin herhangi makina parçasından farkı yoktur. Hele yerine koyacağı yeni işçi adayları (bunlara ölü adayları da diyebiliriz) sırada bekliyorsa onlar için bir işçinin ölmesinin hiçbir zararı yoktur. Bu nedenledir ki, iş kazalarının önlenmesi için harcanacak her para kapitalistler için fazladan bir masraf ya da reformcu hükümetin deyimiyle bir savurganlıktır. Buna bir de sendika ağalarının patronlarla işbirliği eklenirse hiçbir teknik emniyet tedbirinin alınması için bir neden yoktur.

Devamı sayfa 6'da

HALKIN KURTULUŞU

ODTÜ olayı ve gerici koro

ODTÜ'nün yeni öğretim yılına başladığı gün bazı öğrencilerin "İstiklal" marşının söylendiği sırada ayağa kalkmaması, geçtiğimiz hafta burjuva gerici basının ve bütün bir gerici koronun üzerinde tantanalı demagoji yürüttüğü bir olay oldu.

Faşistlerden reformistlere, revizyonistlerden sendika ağalarına kadar her türden karşı-devrimci, bu olayı dillerine dolayarak, hem tüm gerici düşüncelerini kustular ve hem de devrim cephesine karşı genel bir saldırı ve demagojik bir anti-propaganda faaliyeti yürüttüler.

Bütün gerici mihraklar olayın şu ya da bu yanını öne çıkararak, kendilerine ulusal değerlerin ve ulusal bağımsızlığın savunucusu süsü vermeye çalıştılar ve emekçi kitleleri aldatmaya yeltendiler. Ulusal değerler adına gericiliği, şovenizmi ve ırkçılığı yüceltirken, diğer yandan da işçi sınıfının uluslararası simgesi olan Enternasyonal marşını karalamaya, işçi sınıfının enternasyonal birlik idealine saldırmaya çalıştılar.

Bu olayı her türden gerici akımın diline dolaması ve bunu devrim cephesine genel bir saldırı için hareket noktası olarak kullanmaya devam ediyor olmasının diğer bir nedeni de; karşı-devrimci saldırı ve katliamları, yoğunlaşan ekonomik sömürüyü unutturmak, sıkıyönetimi, MHP, MİT, Kontr-gerilla vb. faşist cinayet odaklarını gözlerden gizlemek istemeleridir. Onlar böyle bir olayın anti-propagandasına hız verirlerken, genelde işçi sınıfının artan ve yaygınlaşan grevleri ve bütün halkın yükselen anti-faşist demokratik mücadelesi karşısında giderek tecrit olan ve yüzü açığa çıkan gerici, reformist, faşist mihrakların daha çok teşhir ve tecrit olmasını önlemeyi hedeflemekte, emekçi halkın dikkatini gerici önyargıların daha henüz güçlü olduğu noktalara çekmeye çalışmaktadırlar. Özel olarak da faşist diktatörlüğün ve sıkıyönetimin üniversiteler ve diğer öğretim kurumları üzerinde artan baskı ve saldırısını meşrulaştırmayı ve öğrenci gençliğin "Demokratik ve Özerk Üniversite" vb. uğruna mücadelesini pasifize etmeyi ve öğrenci gençliğin birleşik gücü ve mücadele azmini zayıflatmayı amaçlamaktadırlar. Saldırının daha özel hedeflerinden biri de ODTÜ ve ODTÜ öğrencilerinin devrimci demokratik mücadelesidir. Faşist diktatörlüğün, bütün gericilerle birlikte yürüttüğü demagojinin ardın-

Devamı sayfa 6'da

D.Yol ile D.Kurtuluş arasında

Adana'daki düello son bulmalıdır

● TKP, DEVRİMCİ KURTULUŞ GİBİ TÜREDİ GRUPLARI KENDİ KARŞI-DEVRİMCİ EMELLERİ DOĞRULTUSUNDA KIŞKIRTMAKTADIR.

● DEVRİMCİ YOL BU DÜELLONUN SONA ERDİRİLMESİ GEREKTİĞİNİ KAVRAMALIDIR. SAHİP OLDUĞUNU BİLDİĞİMİZ DEVRİMCİ SORUMLULUĞUNUN GEREĞİ BUDUR.

Geçtiğimiz hafta içinde Adana'da iki solcu grup arasında bir çatışma başladı ve epeyce önemli boyutlara ulaşarak devam etti. Çatışmanın bilinebilen sonucu, dört ölü ve on yaralı. Bu, gazetemize ulaşan en son haber.

Çatışan gruplar; Devrimci Yol ve Devrimci Kurtuluş denilen bir grup.

Çatışma nasıl başladı, ilk önce kim saldırdı; bunları önemli sayıda can a mal olan bir düellonun cereyan etmesi olgusunun yanında önemsiz kalıyor. Bunların araştırılması ve tespiti, kuşkusuz hiç önem taşımıyor değil, ama tayin edici bir öneminin olduğu da söylenemez. Zaten çoğu kez olduğu gibi, böyle durumlarda kurtla kuzu birbirine karışıyor, ayırt edilmeleri oldukça zorlaşıyor. Bu yüzden olayın genel çerçevesi içinde ele alınması gerekiyor.

Devamı sayfa 6'da

Dev Tarım-Sen kuruldu

Devrimci Tarım, Tarımsal Araştırma, Orman, Topraksu, Üretme, Veteriner, Balıkçılık, Avcılık, Çapalama ve Pamuk İşçileri Sendikası (DEV-TARIM-SEN) kuruldu.

Tarım işkolundaki yüzbinlerce, sendikasız ve sarı sendikalar tarafından yüzüstü bırakılan tarım işçilerinin tek devrimci sendikası, DEV-TARIM SEN bu işkolunda çalışan işçiler tarafından kuruldu.

Dev-Tarım-Sen Genel Merkezi bir basın açıklaması yaparak kuruluş amaçlarını kamuoyuna ilan etti.

DEV-TARIM-SEN'in basın açıklaması şöyle:

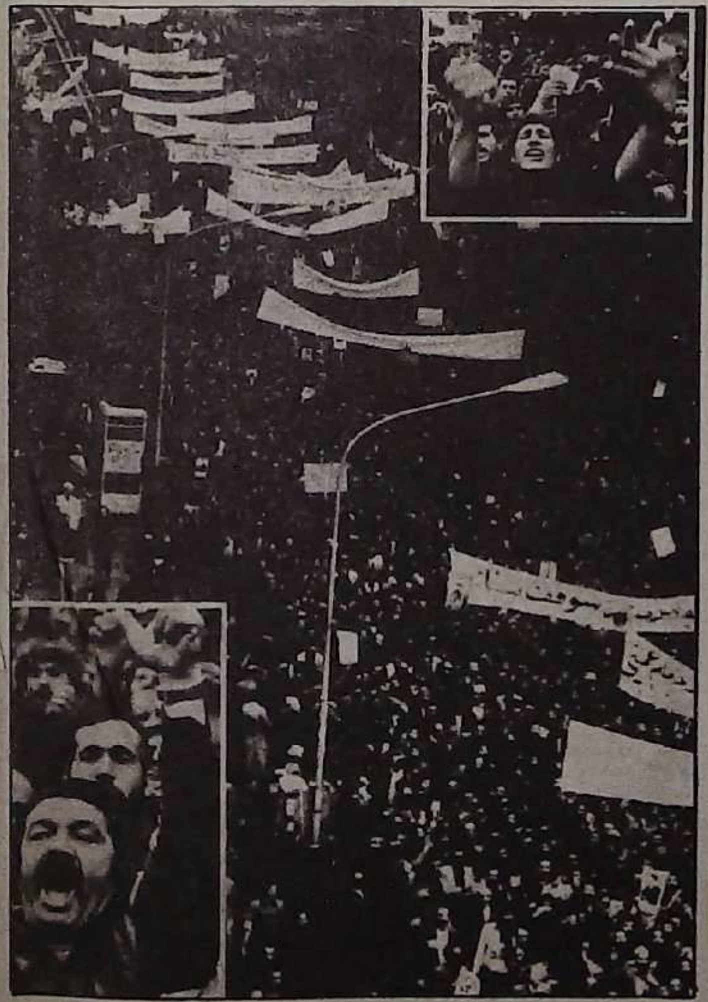
"Zor koşullar altında, düşük ücretlerle çalıştırılarak ağır bir baskı ve sömürü altında ezilen TARIM ve ORMAN işçileri, bugüne kadar işkolumuzdaki her soydan sarı sendikalar arasında tercih yapmak zorunda kalmışlardır. Bunun yanında, tarım işçilerinin özellikle mevsimlik olarak çalışan çok büyük bir kesimi de halen

Devamı sayfa 6'da

İRAN DEVRİMİ DURDURULAMAZ

● Humeyni gericiliği Şah'ın faşist diktatörlüğünü geri getirmek istiyor

İran halkının Şah'ın faşist diktatörlüğünü yıkmasının arkasından iktidarı ele geçiren Humeyni

gericiliği İran halkının demokrasi mücadelesini durdurmak; bu mücadele sonunda elde edilen siyasi mevzileri yok etmek için çaba göstermekte ve Şah'ın faşist diktatörlüğünü, geri getirmek istemektedir.

Bunun için hükümet bir çok grevi durdurmakta protesto hareketlerinin önüne geçmek için gösterileri yasaklamakta ve devrimci, demokrat basını tümüyle susturmaya çalışmaktadır.

Ama İran halkı bütün bu saldırılar karşısında, gericiliğin yeni saldırıları karşısında boyun eğmemektedir, eğmeyecektir. Feodaller ve kompradorlar İran halkının demokrasi mücadelesini engelleyemeyecektir. İran halkının devrimci-demokratik mücadelesi ilerleyecek ve yeni boyutlar kazanacaktır.

İran devrimi durdurulamayacaktır.

İran İKKP: Halk Konseylerini kurmak zamanı geldi

YAZISI 2.SAYFADA

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

İran Devrimi ilerliyor

"Bugünkü hükümet çeşitli milliyetlerden halkı birbirine karşı kışkırtmaya çalışıyor ve ezilen ulus ve milliyetlerin, haklarını tanımayı reddediyor"

- KÜRDİSTAN, TÜRKMENİSTAN, BELUCİSTAN'DA ULUSAL SORUN TOPRAK SORUNUDUR. HÜKÜMET İSE SORUNU MİLLİYETLER ARASI REKABET OLARAK GÖSTERMEK İSTEMEKTE VE MİLLİYETLERİ BİRBİRİNİN KARŞISINA ÇIKARMAYA ÇALIŞMAKTADIR
- ÜÇ DÜNYACILARLA TUDEH BİRBİRLERİNİ "KÖTÜ MÜSLÜMANLAR" OLMAKLA SUÇLUYORLAR
- HER YERDE HUMEYNİ KOMİTELERİ, KÖYLÜLERİ ELKOYDUKLARI TOPRAKLARDAN ÇIKARMAYA ÇALIŞIYOR.HER ZAMAN BUNU BAŞARAMIYORLAR; ÇÜNKÜ KÖYLÜLER DİRENİYOR.
- İRAN'DA DEVRİM ÖYLE BİR HIZA ULAŞTI Kİ ARTIK BURJUVAZİ DEVRİMİ DENETLEYEMİYOR.BURJUVAZİ BASİT BİR EL DEĞİŞİMİ ARZULUYORDU OYSA HALK DEVRİMİ DAHA İLERİ GÖTÜRMEK İSTİYOR.
- TÜRKMENİSTAN'DA KÖYLÜ KONSEYLERİ KURULDU.KÖYLÜLER TOPRAKLARI KOLLEKTİF OLARAK İŞLEMEYE BAŞLAMIŞLAR, HASAT YAPMIŞLAR, ÜRÜNÜ PAYLAŞMIŞLARDI.BUNLAR SOSYALİST İŞLETMENİN İLK ÇEKİRDEKLERİYDİ.

Bu yazı Fransa Komünist İşçi Partisi'nin, Merkezi Yayın Organı 'La Forge' (Temmuz 1979) dan alınmıştır.Sözkonusu metin İran İşçi Köylü Komünist Partisi Merkez Komitesi tarafından hazırlanmıştır.

Yazının İran devriminin sorunlarına ışık tutacak bölümlerini yayınlıyoruz.

Arabaşlıklar tarafımızdan kondu.

Bugün İran'da, devrimi yapan halk kitleleri yine baskı altındadır. Ancak dinin tüm etkisine rağmen Humeyni komitelerine karşı tepkiler artıyor.

İşsizlerin yaptığı son gösterilere provokatörler sızdı, ordu göstericilere ateş açtı ve birçok işsizi katletti.Grevlerde Humeyni komiteleri her zaman işe karışıyor,işçileri bölmeye çalışıyor,başaramayınca işçileri kışkırtıyor, onlara saldırıyorlar.

KÖYLÜLER TOPRAKLARA ELKOYUYOR

Türkmenistan'da eskiden köylülere ait olan topraklara Şah ailesi elkoymuştu. Devrimden sonra köylüler toprakları işgal ettiler. Humeyni komiteleri köylüleri topraklardan çıkarmak içni işe müdahale etti.Böylece silahlı çatışmalar başladı.

Mazandaran ve Kürdıstan'da da köylüler işgal ettikleri topraklardan sürüldüler. Her yerde Humeyni komiteleri köylüleri topraklardan atmaya çalışıyor. Her zaman bunu başaramıyorlar; çünkü köylüler direniyor. İran'da devrim öyle bir hıza ulaştı ki artık burjuvazi devrimi denetliyemiyor; çünkü burjuvazi basit bir el değişimi arzuluyordu oysa halk,devrimi daha ileri götürmek istiyor.

İŞÇİ-KÖYLÜ KONSEYLERİ KURULUYOR

Tahran'da silahlı ayaklanmadan önce hemen hemen her yerde işçi köylü konseyleri vardı ve bazı bölgelerde köylüler toprak dağıtımına başlamışlardı.(Mazandaran,Kürdistan, Orta İran ve Güney İran'da) devlet buna, şiddetle karşı çıktı, ama o dönemde buna müdahale edemedi.

Bunun yanı sıra işçiler halkın hizmetinde bir ordunun kurulmasını ve fabrikaların emekçilere devredilmesini istiyorlar.

HALKIN DEMOKRATİK KAZANÇLARI TEHLİKEDE

Burjuvazi devrimden sonra bir dönem bir şey yapamadı ama sonunda başbakan henüz yürürlükte olan Şah anayasasının sınırlarının aşılmaması gerektiğini söyledi ! Humeyni komiteleri ise bugün ilk planda kitlelerin demokratik haklarına saldırıyor. Grevlere ilişkin olarak tüm grev yapanlar hakkında soruşturma açılacağı ilan edildi.

Topraklara ilişkin olarak hükümet yayınladığı bir kararnameyle özel mülkiyetin kutsal olduğunu ilan etti.Başkasının özel mülküne tecavüz eden her kişinin cezalandırılacağı açıklandı. Bu kararname gerçekte, büyük toprak sahiplerinin savunulmasına hizmet etmektedir.

Orduda askerlerin çeşitli siyasal örgütlere katılmaları yasaklandı.

Hükümetin anayasa tasarısı faşist bir tasarıdır. Humeyni bu yasadan iktidarı tamamen ele geçirmek için yararlanmak istemektedir.Diğer grup (Sencabi grubu-HK) yasaya karşıdır, çünkü bu yasa çıkarlarına ters düşmektedir. Hükümet halk mücadelesine karşı koymak için gittikçe daha çok eski rejimin kalıntılarına dayanmaktadır. Humeyni komiteleri Savak'ı ve lumpenleri kullanmaktadır.

İşçi direnişleri sırasında Humeyni komiteleri işçileri bölmeye, onları birbirlerine karşı kışkırtmaya çalışıyorlar. Ama İran işçi sınıfı bu kışkırtmalara izin vermeyecektir.

AZINLIK MİLLİYETLERİN DURUMU

Şah rejimi azınlık milliyetlere çok baskı yapmıştı.Kürdistan , Türkmenistan,Belücistan'da ulusal sorun TOPRAK sorunudur. Bugünkü hükümet ise sorunu milliyetler arası rekabet olarak göstermekte ve Kürtleri İranlılarla, Türkmenleri İranlılarla vb. karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır.

Gerçekte ise Kürdistan'da köylüler toprakları işgal etmişlerdi, ve büyük toprak sahiplerinin ve feodallerin bu topraklara dönmeleriyle mücadele başladı. Partimizin haklı bulduğu, kültüre, dile ilişkin talepler de sözkonusuydu.

Aşiretlerin eski şefleri uzun zamandan beri köylülerin elinde olan toprakları almak için geri döndüler.Amerikan yanlısı Barzani grupları ve sosyal-emperyalizm yanlısı Kürdistan Demokrat Partisi, Kürdistan'ı denetlemeye yönelik silahlı birlikler oluşturdular ve bu eski aşiret şeflerini desteklediler.Kürdistan Demokrat Partisi özellikle feodallere dayanıyor.Hükümet de doğası gereği köylülere karşı feodalleri destekliyor.Devlet ordusuyla,uçaklarıyla müdahale ediyor.Ateş ediyor,bombalıyor, öldürüyor.

Kürdistan sorunu rejimin gerici, halk düşmanı ve emperyalizme bağımlı gerçek tabiatını göstermesini sağladı.

Karamçar'da hareket dok işçilerinin greviyle başladı. Grev bir aydan fazla sürdü. Limanda yaşam felce uğradı.Mallar stok edildi. Hükümet Arapların kültür ocaklarına saldırdı ve hareketin bölücü olduğunu söyledi.Bu doğru değildir. Hükümet orduyu işe karıştırdı.1300 kişi öldü. Bölgede İranlılarla Araplar arasında dayanışma gelişti.Abadan'da İranlılar 15.000 kişilik bir gösteri düzenledi ve destek olmak amacıyla Karamçar'a gittiler.Şöyle bağırıyorlardı: "Humeyni'ye ölüm." Hareket sınıf niteliği kazanmaya başlıyor. Partimiz Arapların haklı taleplerini desteklemektedir.

Türkmenistan'da hükümet toprak sorununu ulusal rekabet sorununa dönüştürdü.Türkmenler topraklara elkoymuş ve Köylü Konseyleri kurmuşlardı. Toprakları kollektif olarak işlemeye başlamışlar, hasat yapmışlar, ürünü aralarında paylaşmışlardı. Bunlar sosyalist işletmenin çekirdekleriydi. Tarihsel olarak Türkmenler diğer milliyetlerden daha bilinçlidir.

Hükümet Türkmenlerin üstüne feodalleri saldı,entrikalar düzenledi, her türlü provokasyona girişti. Humeyni komiteleriyle Türkmenler arasında yerel bir savaş başladı.Gombad kenti ve bütün bölge 4-5 gün süreyle kuşatıldı. Bölge bombardıman edildi. Halk Humeyni'ye karşı ayaklanmış durumdadır.

Nagadeh'te,hükümet Kürtlere ve Türklere karşı çıktı.Milliyetler arasındaki savaşı kızıştırdı.

Devamı sayfa 6'da

İran İKKP: Halk Konseylerini kurmak zamanı geldi

Şah rejimi devrilmiş ama burjuvazi iktidarı ele geçirmiştir. Burjuvazi devrim için bir engel haline gelmiştir. İktidarı ele geçiren burjuvazi demokratik ve ulusal sorunlarda tutarsızdır. Proletarya demokratik devrimi sonuna kadar götürmelidir. Demokratik devrim her zaman gündemdedir ve devrim şiddet yoluyla bu burjuvaziye karşı yapılacaktır.

REJİMİ FAŞİSTLEŞTİRME ÇABALARI

Toplumsal, siyasal, ekonomik bunalım derinleşiyor. Burjuvazinin çeşitli kesimleri arasındaki çelişki şiddetleniyor. Partimiz daha birçok burjuva hükümetinin ve kabinesinin birbirini izleyeceği kanısındadır. Burjuvazinin yönelimi devleti faşistleştirmek doğrultusundadır.Ama onun faşist bir rejim kurma olanağı yoktur.Böyle bir şeyi başarsa bile bu başarı kısa vadeli ve geçici olacaktır. Burjuvazi gittikçe dış ülkeler ve özellikle ABD'ye ödün verecektir.

Revizyonistlerin iktidarı ele geçirmemeleri için dikkatli olmalıyız.Bugün, onlar burjuvazinin kuyruğundadır.Tudeh, güncel olarak ABD ile SSCB arasındaki uzlaşmadan yararlanıyor ve kitlelerin sempatisini kazanmaya çalışıyor.

Bölgede çıkarlarının yerlebir edildiğini gören ABD bölgesel bir savaş çıkarmakta gecikmeyecektir. (Şimdiden İran'la Irak, İranla Afganistan arasında olaylar vardır)

PARTİNİN ÇALIŞMASI

Partimiz çok genç olduğu için devrimci hareketin önderi olamadı. İşçi ve Köylü Konseyleri fikri ilk kez partimiz tarafından ortaya atıldı.Parti, Şah rejimine karşı grevlerin yayılmasında önemli bir rol oynadı. Mücadelelerde, siyasetimiz, burjuvazinin bir kesimine karşı diğerine yaslanmamaktı. Oportünistler bunun tersini yaptı. İşte bu yüzden şu ya da bu biçimde hükümeti destekliyorlar. Çizgimiz kitlelere gitmek ve onlara devletin gerçek yüzünü teşhir etmektir. Burjuvazinin bağrındaki çelişmelerden onun gerçek yüzünü teşhir etmek için yararlanıyoruz. Bu da bize daha geniş bir manevra gücü veriyor.

Partinin siyaseti kitleler ve ilk planda da işçi sınıfıyla ilişkileri geliştirmektedir.Bu çalışmanın ilk adımları Şah rejimi altında atılmıştı.

Kadınlar bir ay önce, Humeyni peçe takılmasını istediği zaman gösteri yaptılar.Korteje bütün revizyonistler, Troçkistler,Üç Dünyacılar, Kastrocular, Müslümanlar saldırdı. Revizyonistlerin engelleme çabalarına karşın gösteri başarıya ulaştı.

AYDINLAR ARASINDA ÇALIŞMA

Parti aydınlar arasında önemli çalışma yapmadı; çünkü bütün gücümüzü işçi hareketini örgütlemek için seferber etmiştik. Tahran'da silahlı ayaklanma sırasında bir kısım yoldaş silahlı ayaklanmaya katılıyor, diğerleri ise İşçi Konseylerinin oluşması için fabrikalarda çalışıyorlardı.

Bugün aydın hareketi içerisinde kördöğüşü başlamış bulunuyor. Biz bu aydın hareketine önderlik edebilirdik ama gücümüz azdı.

PARTİNİN HEDEFİ: İŞÇİ-KÖYLÜ KONSEYLERİ

Partimiz tahlilleriyle yolu açtı.Sloganlarımız kitleler tarafından benimsendi. Bugünse durum Halk Konseylerinin saatinin geldiğini göstermektedir. Örneğin kuzeyde bir İşçi Konseyi oluşturuldu. Bu sırada bir yoldaş tutuklandı. Yoldaşımızın serbest bırakılması için onbinlerce köylü gösteri yaptı.

Partimizin haftada bir çıkan merkezi yayın organı vardır: "TUFAN". Ayrıca yerel gazeteleri de vardır.

Partimizin sloganları şunlardır:

Uzun vadeli olarak: Yaşasın İran Demokratik Halk Cumhuriyeti

Kısa vadeli olarak: İran Devriminin demokratik Kazançlarını Savunalım.

Güncel olarak, Anayasa hakkında: Kutsal Olan Tek Yasa Halkın Hizmetinde Olan Yasadır.

Partinin hedefi faşistleştirmeye karşı bir halk cephesi oluşturmaktır. Hükümetin maskesi yavaş yavaş düşmektedir; çünkü hükümet önceden kullanılan yöntemleri, işkenceyi bile kullanmaktadır.

PARTİMİZ AEP'İN YANINDADIR

Partimiz açıkça ve kararlılıkla proleter enternasyonalizmini savunmaktadır.Partimiz şanlı sosyalist Arnavutluk'u savunmakta ve Arnavut yoldaşları yüce enternasyonalistler olarak değerlendirmektedir. Partimiz her fırsatta Enver Hoca yoldaşın büyük bir Marksist-Leninist ve uluslararası proletaryanın eğiticisi olduğunu belirtmektedir.

Bize göre kesin bir kıstas vardır: "Arnavutluk'a saldıran, Marksizm-Leninizmin düşmanıdır."

İran'da durum çok çabuk gelişiyor. Devrimden beri çok şey değişti ve gelişmenin gerisinde kalmamak için çalışmak gerekiyor.

Kadınlar,Humeyni'nin gerici önlemlerine boyun eğmiyorlar.

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİ MAHKUM EDİYOR

Etopya KP: Mao Zedung Marksizm-Leninizmi kavramayan bir küçük-burjuva devrimcisidir

Arnavutluk Emek Partisi MK Organı "Zeri i Popullit" gazetesi Etopya Komünist Partisi MK'nın, bu yılın Mart ayında,"Kızıl Bayrak" adlı yayın organında yayınladığı "Mao Zedung Düşüncesi"nin anti-Marksist niteliği üzerine tezlerini yayınladı. Etopya Komünist Partisi'nin Mao Zedung'un fikirlerinin anti-Marksist ve revizyonist niteliğine ilişkin olarak yaptığı tahlil belirtildikten sonra Partinin tezlerinde, ta kuruluşundan bu yana ÇKP'ye küçük-burjuva radikalizmin ve burjuva liberalizminin egemen olduğuna, Mao Zedung'un hiçbir zaman kendi sınıfının ideolojisi ve siyasetinin ötesine geçemeyen ve Marksizm-Leninizmi kavrayamayan bir küçük-burjuva devrimcisi olduğuna işaret edilmektedir....

(Tiran Radyosu'nun 31 Mayıs tarihli İngilizce yayınından alınmıştır.)

Dahomey KP: MaoZedung Düşüncesi anti-marksisttir

Dahomey Komünist Partisi Organı "La Flamma" gazetesinin son sayılarından birinde yayınlanan bir makalede "Üç Dünya Teorisi" anti-Marksist bir teori olarak , Çin Komünist Partisinin faaliyeti de Marksizm-Leninizme aykırı oportünist bir faaliyet olarak eleştirdikten sonra şuna işaret ediliyor:

Dahomey Komünist Partisi daha yeni kurulduğunda "Mao Zedung Düşüncesini çağımızın Marksizm-Leninizmi" olarak ele alan CKP'nin uluslararası komünist hareket içinde yaydığı revizyonist ve anti-Marksist görüşlerden ayrıldı. Ne Dahomey Komünistler Birliği, ne de Dahomey Komünist Partisi Mao Zedung'u Marksizm-Leninizmin bir ustası olarak nitelendiren görüşleri asla benimsemedi. Partimiz revizyonist, Maocu "Üç Dünya Teorisi" ile mücadele etti ve onu reddetti.."

("Tiran Radyosunun yayınından kısaltılarak alınmıştır.")

Hindistan KP: Kruşçevci, Euro-Komünist, Titocu ya da Mao Zedung Düşüncesi gibi her türden revizyonizme ve oportünizme karşıyız

"Biz gerçek Marksist-Leninistler, Marksizm-Leninizmin saflığını yücelterek ve Kruşçevci,"Euro Komünist", Titocu ya da "Mao Zedung Düşüncesi" ne olursa olsun revizyonizmin ve oportünizmin her türüne karşı çıkarak Hindistan Komünist Partisini yeniden inşa ediyoruz. Hindistan devriminin tek doğru yolu olarak gerici Hindistan devletinin şiddet yoluyla yıkılmasından yanayız.

"Mao Zedung Düşüncesi"nin izleyicileri Kanada KP/ML'nin kendi Enternasyonalini örgütlediğini söylüyorlar. Enternasyonal Marks ve Engels zamanında vardı ve bugüne dek geldi. Biz Enternasyonalin parçası olmaktan gurur duyuyoruz.

"Amerikan emperyalistlerinin "Üçüncü Dünyanın" gericilerinin Mobutu, Pinoşe, İran Şahı vb. dahil olduğu kendi sarı enternasyonallerini yaşatmaya çalışan "Mao Zedung Düşüncesinin" Hindistan'daki izleyicileri ve Pekin'deki şefleridir."

(Hindistan KP'nin Kanada KP/ML tarafından düzenlenen Uluslararası Toplantıda- 6. Danışma Konferansı, Montreal, 31 Mart 1979-yaptığı konuşmadan.

Çin'de reklam fiyatları belirlendi

- RESMİ YAYIN ORGANLARINDA REKLAMIN "FAZİLETLERİ" ÜZERİNE YAZILAR YAYINLANIYOR
- ÇİN YÖNETİCİLERİ İŞSİZLİĞİ AZALTMANIN YOLUNU BULDU. İTALYA'YA 400 BİN İŞÇİ GÖNDERİLİYOR
- ÇİN REVİZYONİSTLERİNİN FİLİPİNLERDEKİ FAŞİST REJİMİ DESTEKLEDİĞİ VE YURTSEVER GÜÇLERİ EZMEK İÇİN MARCOS'A YARDIM EDECEĞİ AÇIKLANDI

Kapitalizmin sağlamlaştırılması yolunda hızlı adımlar atan ve bölgede yeni bir emperyalist güç olarak ortaya çıkan Çin, kapitalizmin kitleleri aldatıp tüketime yöneltmede kullandığı en ince aracı, "reklam"ı kullanmaya başladı.

Bu amaca yönelik olarak Çin'de bir de reklam şirketi kuruldu.Reklam fiyatları bile belirlendi: Şanghay Radyosunda 1 dakikalık reklamın fiyatı aşağı yukarı 6000 lira,aynı kentin televizyonunda, 15 saniyelik reklamın fiyatı ise 30.000 lira. Çin sosyal-emperyalistleri,kapitalizmin bir tuzak olarak kullandığı reklamı bu kez de Çin halkına yutturmak için teorik kılıf bile buldular.Wen Wei Po gazetesi reklam üzerine bir başyazısında şöyle diyor: "Reklam ürün kalitesinin artmasına yol açar ve tüketicinin gereksinmelerine rehberlik eder. (...) Reklam kapitalizmin iyi noktalarından biridir."

MARCOS'A VERİLEN GÜVENCE

Üstelik ilk reklamın kimin tarafından verildiği de ilginçtir.Kısa bir süre önce Çin'e 6 günlük bir resmi ziyaret yapan Filipin gerici rejiminin iki numaralı "şahsiyeti" Bayan Marcos'un ülkesinin hava yolları.Hem de Çin'in bu ülkeye "anahtar teslim" bir kağıt fabrikası satmasından ve % 5.5 faizle kredi vermesinden sonra... Avustralya dergisi The Age'in bildirdiğine göre Bayan Marcos Çin gezisinin dönüşünde Çin yetkililerinin ülkelerindeki sıkıyönetimi desteklediklerini ve Filipinlerin güvenliğinin tehdidi durumunda Çin'in yardıma hazır olduğunu söylemiştir. Bilindiği gibi faşist Marcos rejiminin "güvenliği" ülkede yıllardır silahlı mücadele yürüten yurtsever güçler tarafından tehdit edilmektedir.

İTALYA'YA GÖNDERİLECEK 400 BİN İŞÇİ

Bu arada ilginç bir gelişme daha olmuş ve geçtiğimiz hafta İtalya ile Çin arasında imzalanan bir anlaşma ile Çin'den İtalya'ya kısa bir süre içinde 400 bin işçi gönderilmesi kararlaştırılmıştır.

Resmi reklamlara göre 20 milyona varan işsizden kurtulmak için Çin yönetiminin bulduğu yöntem diğer revizyonist ve kapitalist ülkelerinkinden farklı değildir.Kapitalizmin onulmaz hastalıkları için de kıvranıp duran Yugoslavya,Türkiye vb. ülkeler de aynı yöntemleri kullanarak işsizliği azaltmaya çalışmaktadırlar.

Ancak işin daha da ilginç olan yanı,Çinli işçilerin İtalya gibi işsizliğin müzminleşmiş bir dert olduğu bir ülkeye gönderiliyor olmasıdır.Bilindiği gibi İtalya'da işsizlik öyle boyutlara ulaşmıştır ki İtalyan işçileri yıllardır,Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde özellikle de Almanya'da bir lokma ekmek için koşuşturup durmaktadırlar.

Çin'in İtalya'ya işçi göndermeyi ancak çok ağır şartları kabul ederek başardığı anlaşılmaktadır. Çin işçileri emeklerini belki de İtalyan işçilerinin yarı fiyatına satacaklardır. Hatırlanacağı gibi gazetemizin kısa bir süre önce verdiği bir haberde de Çin yönetiminin Japon hükümetine Japonya'ya işçi göndermek istediği bildirilmişti.Aynı haberde Japon hükümetine yapılan öneriler arasında Çin işçilerinin Japon işçilerinin ortalama ücretlerinden çok daha ucuza çalışabileceğini bildirdiği de açıklanmıştı.

Çin'den Mekke'ye hacı gönderiliyor (basından)

Çin revizyonistleri Tayland halkının mücadelesini baltalıyor

Dünyadaki tüm gerici rejimlerle bağlarını güçlendiren revizyonist Çin yönetimi Güneydoğu Asya'da kendine yeni gerici yandaşlar kazanmak için faşist Tayland rejimini desteklemekte ve emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşan Tayland halkının devrimci mücadelesini baltalamaktadır.

Tayland Komünist Partisi içinde de karışıklıklar çıkaran Çin yönetimi kendi yandaşlarını darbeyle parti yönetimini ele geçirtmiştir.Ancak TKP'den hızla kopmalar olmakta ve partiden ayrılanlar Çin yönetimini sağcılıkla ve ABD emperyalizmi ve Bangkok rejimi ile iç içe olmakla suçlamaktadırlar.

Çin revizyonistleri son olarak Tayland Halk Kurtuluş Ordusu'nun dağıtılması ve silahlı birliklerin faşist Tayland Ordusuna katılması çağrısı da yapmıştır. Ayrıca faşist Bangkok rejimine "iyi niyetlerini" göstermek amacıyla bugün kendi çizgilerindeki Tayland Komünist Partisi'nin 1963 yılından beri Çin'in Yunnan eyaletinden yayın yapan "Tayland Devriminin Sesi" radyosunu da susturmuşlardır.

100. DOĞUM YILINDA STALİN
Yaşasın Marksizm-Leninizm

Stalin'in dünya görüşü yolumuzu aydınlatıyor

Her türlü gericiliğin ve revizyonizmin, Stalin'e amansızca saldırmalarının önemli nedenlerinden biri Stalin yoldaşın her şart altında proletaryanın dünya görüşü olan diyalektik ve tarihi materyalist düşünceyi yılmadan ve kararlılıkla savunmasıdır.

Stalin her alanda olduğu gibi diyalektik ve tarihi materyalizm konusunda da Marksizm-Leninizmin sadık bir izleyicisi olmuştur. Troçkist, Buharinci burjuva-idealist düşüncelere karşı Stalin diyalektik ve tarihi materyalist düşünceyi savunmuş ve geliştirmiştir.

Anarşizme karşı mücadele

STALİN, Çarlık Rusyasında proleter devrimci saflara katılır katılmaz, hemen anarşistlerle felsefe alanında polemiğe girmiş, anarşistlerin idealist metafizik düşüncelerine karşı diyalektik ve tarihi materyalist düşünceyi savunmuştur. Stalin yoldaş bu dönemde anarşistlerin, diyalektik ve tarihi materyalist düşünceye yönelttikleri iftiraları birer birer boşa çıkardı. Anarşistler, Marksistleri diyalektik düşünceyi savundukları için idealistlikle suçluyordu. Çünkü bunlara göre diyalektiğin babası ve bunu inceleyip formüle eden Hegel olduğu için bu düşünceyi kim savunursa savunsun onlar da Hegel gibi idealistti ve devrimci değildi. Dolayısıyla diyalektik düşünceyi savunan Marksistler de devrimci olmuyordu!

Stalin yoldaş, anarşistlerin Marksizme yönelttikleri bu aptalca eleştirileri birer birer çürüttü. Stalin haklı olarak Hegel'in devrimci olmamasının ve idealist düşünceye sahip olmasının onun diyalektik konusundaki dahiyane düşüncelerine halel getirmediğini söyleyerek bir sürü ilim adamının da devrimci değil, tutucu, materyalist idealist düşünceye sahip olduğunu söyleyerek anarşistlerin bir itirazları varsa onu Hegel'in kişiliğine değil, onun diyalektik düşüncelerine yöneltmeleri gerektiğini belirtti.

Kaldı ki Marksistler Hegel'in diyalektik düşüncesindeki idealist görüşlerini her zaman bir yana atmışlardır. Hegel diyalektiğini Marksistler hiç bir dönem aynen savunmamışlardır; diyalektiği materyalist dünya görüşüyle kaynaştırmışlardır ve diyalektik materyalist felsefi düşünceyi oluşturmuşlardır. Nitekim Stalin yoldaşın da belirttiği gibi Marks kendi düşüncesi ile Hegel düşüncesi arasında nitelik farkı olduğunu söyler. Stalin yoldaş anarşistlerin itirazlarını Marks'ın bu sözlerine dayanarak da yerle bir etti.

Troçkizme ve Buharincilere karşı mücadele

STALİN yoldaşın daha sonraları diyalektik ve tarihi materyalist düşünceyi Troçkizme ve Buharinciliğe karşı savunurken görüyoruz. Bu burjuva idealist, metafizik düşüncelerle polemiğe giren Stalin daha üst bir düzeyde diyalektik ve tarihi materyalist düşünceyi savundu ve geliştirdi. Daha sonra diyalektik ve tarihi materyalist düşünceyi Bolşevik Parti tarihinin temel felsefi düşüncesi olacak şekilde yeniden kaleme aldı ve parti tarihine bu düşüncelerin girmesini sağladı.

Stalin yoldaş, diyalektik ve tarihi materyalist düşüncenin ışığında her çeşit burjuva düşünceye savaş açarak proletarya diktatörlüğünün pekiştirilmesine ve sosyalizmin inşasına önderlik etti. Stalin önderliğindeki SBKP proletarya diktatörlüğünün savunulmasını ve pekiştirilmesini emperyalist kapitalist kuşatma altında sosyalizmin zaferinin sağlanmasını, Hitler'in başını çektiği faşist kampın yenilgiye uğratılmasını ve sosyalist kampın kurulmasını başarıyla yerine getirdi. Bu başarı, Stalin ve O'nun savunup geliştirdiği diyalektik ve tarihi materyalist düşüncelerden koparılamaz.

Stalin'in düşmanları Diyalektik ve tarihi materyalist düşüncenin de düşmanıdırlar

Dünya proletaryasının büyük öğretmenlerinden Stalin yoldaşa karşı açılan gerici, revizyonist mücadelenin önemli hedeflerinden biri O'nun yılmadan savunup geliştirdiği diyalektik ve tarihi materyalist düşünce olmuştur. Stalin'e savaş açan Kruşçevci "Euro komünist", Titocu, Maocu revizyonistler, diyalektik ve tarihi materyalist düşünceye karşı idealist ve metafizik düşünceyi savunmuşlardır. Toplumların diyalektik gelişme kanunlarını gözardı eden toplumsal devrimleri, toplumun gelişmesini sonuçta burjuva iktidarın ve kapitalizmin şiddet yoluyla yıkılıp yerine proletarya diktatörlüğü ve sosyalizmin kurulmasının tarihi zorunluluğunu inkar eden revizyonistler idealist düşüncelere dört elle sarılarak burjuva iktidarının ve kapitalizmin ebediyen yaşayacağına dair görüşleri yaygınlaştırarak idealizmi savunup Stalin'in düşüncelerine karşı çıkmışlardır. Burjuva düşüncelerin düşmanı olarak gördükleri Stalin'e bunun için akla hayale gelmeyecek iftiralarda bulunmuş ve O'nu karalamaya çalışmışlardır.

Mao Zedung Stalin'in felsefi görüşlerinin karşısında

STALİN yoldaşı karalayan revizyonist kamp içinde Mao Zedung da vardır. Mao'nun bu revizyonist kamp içinde yer almaması düşünülemezdi; çünkü Konfiçyuscu, Prudoncu, Troçkist, anarşist ve İkinci Enternasyonal revizyonizminin karışımından ibaret olan Mao Zedung Düşüncesi"nin de karşıtı Stalin'in savunduğu Marksizm-Leninizmdir.

Mao Zedung'a göre, Stalin idealist ve metafizik düşüncelere sahipti! Çünkü Stalin sürekli ve mutlak zıtlar arasındaki mücadeleden söz ediyordu ve zıtlar arasında dengenin varlığını kabul etmiyordu. Dolayısıyla da, gericilikle devamlı uzlaşma politikası izlemiyordu. Bunun için Mao Zedung Stalin'de idealist ve metafizik düşüncelerin varlığını iddia ediyordu. Gerçekte ise, yukarıda Stalin'de bulunmadığı iddia edilen görüşleri savunan Mao Zedung gibileri idealist düşünceye sahiptir.

Ve yine Mao, Stalin'in uzlaşmaz çelişkileri kendisi gibi sözde uzlaşabilir çelişki haline getirmediği için şiddetle suçluyordu. Çünkü Stalin Mao gibi "yüz çiçek açsın yüz fikir yarışsın" düşüncesiyle hareket ederek burjuvaziyi sosyalizme ikna etmeye çalışmamıştı.

Stalin, Parti içinde "iki çizgi" ve hizipler varlığını kabul etmediği için büyük bir suç işlemişti!

Hele hele Stalin, sosyalizmde burjuva sınıfının varlığını kabul etmediği ve uzlaşmaz çelişkilerin bulunamayacağını söylediği için daha da büyük bir suç işleyerek metafizik düşünceyi kabul etmiştir!

Mao Zedung'un Stalin'e yönelttiği eleştirilerin özeti bunlardır. İşte bu burjuva revizyonist düşüncelere göre Stalin yargılanıyor ve hakkında kararlara varılıyor.

Her türden burjuva, revizyonist düşünceye karşı Stalin'in düşüncelerini savunmak diyalektik ve tarihi materyalist düşünceye sahip çıkmakla özdeştir. Çünkü, Stalin'in düşüncesi diyalektik ve tarihi materyalist düşüncenin savunulması ve geliştirilmesi demektir. Bunun için Stalin'in diğer eserlerinde olduğu gibi O'nun diyalektik ve tarihi materyalist düşünceye ilişkin eserleri özel olarak incelenmeli ve özümlenmelidir.

Marksizm-Leninizmin savunucusu ve geliştiricisi Stalin yoldaşın eserleri ve düşüncesi sonsuza kadar yaşayacaktır. Hiçbir revizyonist çaba O'nun düşüncesini ve eserlerini karalayamayacaktır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

YAŞASIN STALİN YOLDAŞIN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ VE DÜŞÜNCELERİ !

Komintern'in 7.Kongresinde de Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in düşünceleri yol göstermişti

Arnavutluk Emek Partisi MK kararından

Bu yıl 21 Aralık'ta büyük Marksist-Leninist devrimci ve düşünür, Lenin'in eserinin sadık öğrencisi, çalışma arkadaşı ve izleyicisi, dünya proletaryasının önde gelen önderi, Arnavutluk halkının yakın ve saygıdeğer dostu J.V.Stalin'in doğumunun üzerinden 100 yıl geçmiş olacak.

J.V.Stalin'in ismi ve eserleri ölümsüzdür. Burjuvazinin ve revizyonist düşmanların saldırıları ve küçük düşürmeleri onun Sovyet halkı, uluslararası proletarya ve dünya halkları gözündeki tarihsel yüceleğini lekeleyemez.

(...)

(...)

J.V.Stalin büyük bir Marksist-Leninistti ve bugün de öyledir. Sovyet, Titocu, Çinli ve Euro komünist revizyonistlerin küçük düşürmelerine karşın onun eserleri dünya proletaryası için mücadele ve zafer bayrağı, devrim, sosyalizm ve proletarya diktatörlüğünün düşmanları için korku kaynağıdır ve hep öyle kalacaktır.

Partimiz J.V.Stalin'in ve eserlerinin savunulmasını büyük bir ilke sorunu olarak ele aldı ve alıyor. J.V.Stalin'in davasını savunmak Marksizm-Leninizmi, devrimi, sosyalizmi, proletarya diktatörlüğünü savunmak, emperyalizm, uluslararası burjuvazi ve her renkten revizyonizme karşı kararlı bir savaşçı olmak, halkların bağımsızlık ve özgürlük davasını savunmak, proleter enternasyonalizminin bayrağını yükseklerde tutmak demektir.

MARKSİST FELSEFE VE STALİN

J.V.Stalin bir Marksistti ve hiç şüphesiz dünya görüşü de diyalektik materyalizmdi. O'nun tüm yapıtlarında diyalektik ve tarihsel materyalizmin özelliklerini bulmak, olayların bu devrimci dünya görüşü ile incelendiğini anlamak mümkündür.

Bunların yanı sıra, Stalin diyalektik ve tarihsel materyalizmi idealist ve metafizik düşüncelere karşı savunmak ve Marksist materyalist felsefenin başlıca özelliklerini işçi sınıfına kavratmak için bu konuda iki broşür de kaleme almıştır: Anarşizm mi Sosyalizm mi? (1906-1907) ve Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm (1938).

Stalin'in Marksizm ve Dil (1948) adlı yapıtı da diyalektik ve tarihsel materyalizmin somut bir tartışma üzerinde uygulanışının parlak bir örneğidir.

Anarşizm mi? Sosyalizm mi?

"Anarşizm mi, Sosyalizm mi?" genel başlığı altında bir dizi makalesinden oluşan bu broşür 1906 yılının haziran ve temmuz aylarında kaleme alındı ve aynı tarihlerde Tiflis'de yine Stalin'in yönetmeni olduğu Gürcüce yayınlanan "Yeni Yaşam" adlı Bolşevik gazetede basıldı.

1905-1906 yıllarında ünlü Rus anarşisti Prens Kropotkin'in izleyicileri olan bir grup Gürcü anarşist Kafkaslar'da Bolşeviklere karşı yoğun bir ideolojik saldırıya geçmişlerdi. RSDİP'in 2.Kongresi'nde ve Stalin'in Kafkaslar'da parti örgütlerinin başına geçmesinin ardından Bolşevikler bu bölgede hızla gelişmişler ve o güne kadar Çarlık despotizmine karşı mücadelede tek "devrimci" alternatif olan küçük-burjuva anarşistlerinin varlığını tehdit etmeye başlamışlardı. İşte Kafkaslar'daki anarşist gruplarca yürütülen kampanya bu şartlar altında başladı.

Anarşistlerin Kafkas proletaryası içinde zaten etkinlikleri yoktu ama bu ideolojik saldırı küçük-burjuvazi ve sınıf dışı unsurlar içinde onlara yeni mevziler kazandırdı. Kampanya parti dışındaki işçi grupları içinde de bazı başarılar sağlayınca Stalin 1906 haziranından itibaren "Anarşizm mi, Sosyalizm mi?" başlığını taşıyan bir dizi makale ile karşı saldırıya geçti.

Anarşistlerin ideolojik kampanyaları sırasında seçtikleri ilk hedef Marksist materyalizm teorisiydi. Stalin bu makalelerinde anarşizmin felsefi görüşlerine karşı diyalektik materyalist felsefeyi savunmuş ve anarşist görüşleri yerlebir etmiştir. Makaleler sıradan işçilere seslenmekte ve Marksist felsefenin ilkeleri halkın anlayabileceği bir dille açıklanmaktadır. Makalelerin tümü bir araya getirildiğinde ortaya çıkan broşür derin teorik sorunlarla, işçi hareketinin acil sorunlarının birleştirilmesinin en güzel örneklerinden birini oluşturmuştur.

"Anarşizm mi, Sosyalizm mi?" üç bölümden oluşmaktadır. İlk iki bölüm diyalektik yöntem ve materyalist teorinin açıklanmasına ayrılmıştır. Üçüncü bölüm ise bilimsel sosyalizmin incelenmesidir. Stalin bu bölümde yine diyalektik materyalizme dayanarak kapitalizmin yerini sosyalizme bırakacağını açıklamış ve işçi sınıfı mücadelesinin niteliği, proletarya partisi ve sosyalist devrim vb. konuları incelemiştir.

Stalin "Anarşizm mi Sosyalizm mi?" adlı yapıtını kaleme aldığında 26 yaşında henüz çok genç bir parti önderiydi. O, bu dönemde yazdığı yazılara ilişkin olarak şunları söylemektedir: "Bu yazıları anlamak ve doğru bir değerlendirme yapmak için, onlara daha tam bir Marksist ve Leninist olamamış genç bir Marksist'in yapıtları olarak bakmak gerekir. Bu nedenle ... bu yazılarda, sonraları eskimiş ve partimizce de aşılmış eski Marksistlerin bazı savlarının etkisinin bulunması doğaldır." (Bkz. Stalin, Bütün Yapıtları, C.1, Birinci cilde önsöz, Almanca Bas.)

Stalin'in eskimiş ve aşılmış olarak nitelendirdiği sorunlardan biri de "Anarşizm mi, Sosyalizm mi?" adlı broşüründe ele aldığı sosyalist devrimin zaferi konusuyla ilgilidir. Gerçekte Avrupa'da olduğu kadar Rusya'da da o dönemlerde etkin olan düşünce sosyalist devrimin zaferi için proletaryanın nüfus içinde çoğunluğu oluşturması gerekliliği teziydi. Sözkonusu broşürde de değinilen bu sav Stalin'in de belirttiği gibi (Bkz.age) daha sonra Lenin'in "sosyalizmin, kapitalist zincirin en zayıf halkasında başarıya ulaşacağı" şeklinde formüle ettiği ünlü teziyle aşılmıştır.

"Anarşizm mi Sosyalizm mi?" başlıklı makaleler Yeni Yaşam gazetesi kapatıldığı için tümüyle yayınlanamamış, 1907 başlarında bu kez sırasıyla Yeni Zamanlar, Yaşamımız ve Zaman gazetelerinde biraz değiştirilmiş biçimiyle yeniden basılmaya başlanmış, ancak Stalin'in 1907 ortalarında Bakü'de tutuklanması sırasında makalenin son bölümü kaybolmuştur. Bu nedenle sözkonusu broşür hiçbir zaman tamamlanamamıştır.

Devamı sayfa 6'da

Devrime adanmış bir yaşam (1879-1953)

Dünya proletaryasının büyük önderi STALİN yoldaş, 21 Aralık 1879'da küçük bir Gürcü kenti olan Gori'de doğdu. Bugün bütün dünyada Josef Stalin adıyla bilinen bu büyük devrimcinin gerçek adı Josef Visarionoviç Cugasvili'dir. Yoksul bir işçi ailesinin 4.çocuğu olan Josef için, rahiplikten daha iyi bir yaşam düşünemeyen annesi, onu Gori'deki kilisenin gündüz okuluna gönderdi. Josef, daha o günlerde ülke halkının yaşamını karartan ve ülkenin üzerine kara bir bulut gibi çöken yoksulluğun ve ulusal baskının nedenlerini kendi kendisine sormaya başladı. Din Okulundayken, Darwin'in "Türlerin Kökeni ve İnsanın Türeyişi" adlı yapıtını okuması bile onun ne kadar küçük yaşta sosyal ve toplumsal olaylarla ilgilenmeye başladığını göstermeye yeterlidir.

6 yıllık okul hayatından sonra bir burs kazanarak Tiflis İlahiyat Okuluna girdi. 1890'ların Rusya'sında okulların hepsi birer baskı yuvasıydı ve başkaldırıya hazır öğrenci topluluklarıyla doluydu. Tiflis İlahiyat Okulunda da öğretmenlerin öğrettiği düşüncelerle hiç de uyuşmayan çok sayıda öğrenci vardı. Josef Cugasvilli okula girdikten bir yıl sonra, Rus Marksistlerinin Tiflis'te kurdukları bir illegal grupla ilişki kurdu ve burada ilk kez Marks'ı, Engels'i, Plehanov'u ve diğer devrimci Rus yazarlarının eserlerini okudu. Bu arada Marksizmin öğrenilmesi için başka işçi grupları kurmaya koyuldu. İlahiyat Okulunda öğrenciler arasında yaptığı devrimci çalışmalarının sonucu, 27 Mayıs 1899'da "siyasal bakımdan güvenilir olmadığı" gerekçesiyle okuldan atıldı.

Okul yaşamının son iki yılında Tiflis'te kurulan işçi örgütlerinin ajitasyon çalışmalarına etkin olarak katılmıştı. Okuldan atılmasından birkaç ay önce, 1898'de kurulan Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi'nin Tiflis örgütü kurucu üyesi olmuştu. Bilimsel sosyalizmin temel ilkelerini bu yıllarda daha iyi kavradı. Sosyal-Demokratlar, fabrika işçilerine broşür dağıtılmasını örgütleme görevini Stalin'e verdiler. Broşürlerin basımı gizli olarak yapılıyordu. Stalin ve grubu, illegal gazete, broşür ve bildiri basmak için 1901 Eylül'ün de Bakü'de gizli bir basımevi kurdular. Burada başyazılarını Stalin ve Ketsoveti'nin yazdığı Brdzola (Mücadele) adlı ilk Gürcü Sosyal-Demokrat gazeteyi yayınladı.

Aynı yılın kasım ayında, Tiflis Sosyal-Demokrat örgütü ilk Konferansını yaptı ve Kafkaslar yöresindeki Rus Sosyal-Demokratlarının ilk yönetici komitesini seçti. Stalin bu komiteye seçildi. Örgütlenmedeki yeteneği hemen anlaşıldı ve propaganda ve ajitasyon için Batum'a gönderildi.

Stalin işçiler arasında büyük bir coşkuyla çalışıyor, sınıfsal kökeni aynı olan bu kişilerle çok iyi anlaşıyordu. Çok geçmeden Batum polisi onun "tehlikeli bir kişi" olduğunu anladı ve kayıtlara şöyle geçti: "RSDİP Tiflis Komitesinin üyelerinden biri olan Josef Cugaşvili fabrika işçileri arasında propaganda yapmaya başladığından beri Sosyal-Demokrat hareket büyük ilerleme kaydetti."

(Devam edecek)

İşçiler patronlara ve sendika ağalarına karşı mücadele ediyor

İzmir'de DSM güçleniyor

Her gün giderek artan ve işçi sınıfını ve tüm emekçi kitleleri derinden etkileyen, hayatlarını çekilmez kılan baskı ve sömürüye karşı mücadele güçleniyor. İşçiler mücadele barikatlarına koşuyor. Aktif kitle hareketleri patronlara ve onların sömürülerinin devamını sağlamaktan başka hiçbir şey yapmayan ve işçilerin mücadelelerinin önüne barikat kuran sendika ağalarına korku salıyor ve onlar mücadeleci işçilere karşı kol kola saldırıya geçiyor. İşçi sınıfı proleter devrimci işçilerin önderliğinde patronlara ve sendika ağalarına karşı mücadelelerini giderek yükseltiyor. Bu mücadelenin bir parçası olarak İzmir Tariş'te, Üzüm işletmesi'nde Pamukyağ ve Zeytinyağ'da, Upmaş'ta ve daha birçok yerde DSM mücadelesi sendika ağalarının tüm baskı ve engellemelerine karşın gelişip güçlenmesini sürdürüyor.

TARİŞ İPLİK FABRİKASINDA SENDİKA AĞALARINA KARŞI MÜCADELE GELİŞİYOR:

Tariş İplik Fabrikasında faşist işgal, işçilerin uzun ve kararlı mücadelesi sonucu kırıldı. Ancak faşistler fabrikadaki işgallerini sürdürebilmek için saldırılarını sürdürdüler ve bazı faşist unsurlar fabrika işçileri arasında kendilerini gizlemeyi başardılar. İşçiler faşistleri fabrikadan tamamen söküp atmak için yürüttükleri mücadeleyi sürdürmeye devam ediyorlar. Geçtiğimiz günler içinde bu mücadele daha da yükseldiğinde, bu durumu kendi sendika ağalığı koltuklarını sağlamlaştırmak için kullanmak isteyen TEKSTİL Sendikasının Tariş İplik Fabrikasındaki Şube Yöneticileri işçilerin mücadelesini karalayabilmek için harekete geçtiler. Onlar patronla direkt ilişki kurarak sıradan işçilerin işten atılmasını sağlarken faşistlere karşı herhangi bir hareket göstermediler.

DSM'li işçiler, sendika ağalarının işçi düşmanı faaliyetlerini teşhir etmek ve mücadeleyi, salt faşistlerin fabrikadan atılması ile sınırlamamak için işçiler arasında yoğun bir propaganda faaliyetine giriştiler ve hazırlanan bir bildiri işçiler arasında dağıtıldı. Mücadelenin işsizliğe, faşist katliamlara sıkıyönetime ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele ile birleştirilmesi gerektiğini belirten DSM'li işçilerin karşısına patronlardan önce TEKSTİL temsilcileri dikildiler ve bildiri dağıtımını engellemeye, Devrimci Sendika Muhalefeti doğrultusunda çalışan işçileri sorguya çekmeye çalıştılar. Bununla da yetinmeyen sendika ağalığı temsilcileri işi DSM'li işçileri polise bildirmeye ve polise bildiri dağıtan işçilerin gittikleri yönü göstermeye kadar vardırdılar.

BÜYÜK ÇİĞLİ ŞUBESİ YÖNETİCİLERİ İŞÇİLERİ İHRAÇLA TEHDİT EDİYOR

Yine Tekstil Sendikasının büyük Çiğli Şubesi yöneticileri DSM'nin yürüttüğü mücadelenin gelişmesine paralel olarak DSM'li işçilere yönelik saldırılarını artırdılar. DSM taraftarlarını ihraç etmek için çalışan Tekstil ağaları işçilerin yazılı ifadelerini aldılar ve bir DSM'li işçiyi ihraç ettiler. Ayrıca DSM'li işçilerin makina başında beraber çalıştığı işçileri de sorguya çeken sendika temsilcileri işçileri tehdit ettiler ve gözdağı vermeye çalıştılar.

Sendika ağaları ve onların işyeri temsilcilerinin işçilere yönelik bu tehdit ve saldırıları işçilerin tepkisiyle karşılaştı.

TEKSTİL'in sendika ağalarının işçilere saldırıları bununla da sınırlı değildir. Onlar DSM'nin gelişmesi karşısında paniğe kapıldılar ve bu gelişmeyi önleyebilecekleri düşüncesiyle DSM mücadelesini karalamaya özel bir önem vermekteler. Bunun bir örneği olarak DSM'nin DİSK'e karşı MİSK'i desteklediği yalanını yayıyorlar. Ve kanıt olarak DSM imzalı Upmaş'ta dağıtılan bir bildiri gösteriliyor. Oysa sözkonusu bildiride başka şeylerin yanı sıra şöyle denilmektedir.

"... Arkadaşlar, bugünkü komprador patronların ve toprak ağalarının devleti tarafından beslenen ve işçi sınıfının mücadelesinin önüne dikilen faşist, revizyonist, reformist sendika ağalarının, birbirlerine karşı muhalefetleri birer aldatmacadır. Onların bu muhalefetleri bu sömürü ve zulüm düzenine 'en iyi uşak ben olurum' demelerinden gelmektedir. Bu sahte sendikacılar ayrı ayrı adlar taşısalar bile özde aynı şeye hizmet etmektedirler...

UPMAŞ'lı işçi arkadaş: Kendisine devrimci maskesi takmış Tekstil'in sendika ağaları Teksif'in başındaki faşist sendika ağalarının karşıtı olamaz. Her türden faşist, revizyonist ve reformist sendika ağalarının can düşmanı SINIF SENDİKACILIĞIDIR."

DSM'Lİ İŞÇİLER GIDA-İŞ SENDİKA AĞALARINI TEŞHİR EDİYOR

Kısa bir süre önce Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi sendikanın İzmir Şubesini feshederek yeniden seçimlere gidilmesi kararı aldı. Bunun üzerine işçiler Gıda-İş ve Tek Gıda İş gibi burjuva sendikalarının kendi çıkarlarının savunuculuğunu yapamayacağını ve bu sendikaların başına çöreklenen sendika ağalarının işçi düşmanları olduğu yolunda yürüttükleri propaganda faaliyetini daha da yoğunlaştırdılar.

DSM adına dağıtılan bir bildiri ile sendika ağaları teşhir edildi ve onların yetkili oldukları hiçbir işyerinde işçilerin çıkarlarını savunmadıkları ortaya konuldu.

Gıda-İş ağalarının işçilerin işten atılmalarını, toplusözleşmelerle elde edilen hakların patronlarca verilmeyişini ve işçiler üzerinde baskı uygulanmasını desteklediklerl örnekleriyle ortaya kondu. Bu sendika ağalarının Pamukyağ işyerinde 8 işçinin işten atılması karşısında sessiz kaldıkları, kadrosuz işçilerin kadrolu olmasını patronla el ele engelledikleri, izinsiz tuvalete çıktığı için işten atılan Ahmet Refik adlı işçiye sahip çıkmadıkları, Zeytinyağ işyerinde patronun toplusözleşmeden doğan işçi haklarını gasbetmesi karşısında sustukları ve Üzüm İşletmesi'nde 34 işçinin işten atılmasını sağladıkları ve daha birçok işçi düşmanı faaliyetin içinde olan bu sendika ağalarını alaşağı etmek gerektiğini belirten DSM'li işçiler bütün işçileri DSM saflarında birleşmeye ve mücadeleye çağırdılar.

ALTAYLAR BARSAK FABRİKASI İŞÇİLERİ İŞTEN ATILMALARI PROTESTO ETTİLER

Altaylar Barsak Fabrikası barsak işçilerinin, sendikasız ve sigortasız çalıştırıldıkları bir işyeridir. İşçiler sendikasız ve sigortasız çalıştırılmalarını ve patronun keyfi tutumlarını protesto etmek ve örgütlü mücadele ile haklarını almak için DSM etrafında birleşmeye başladılar. Bu durumu öğrenen patron 8 işçiyi işten attı.

Bunun üzerine işçiler işten atılan arkadaşlarının işe alınması için bir hafta süren bir direnişe geçtiler. Bir haftalık direniş sonunda patron işyerinde çalışan işçilerin tümünü (24 işçi) işten attı. Bunun üzerine işçiler 30 gün süren bir direniş yürüttüler.

Tüm işlevleri sömürücü sınıfların çıkarlarının savunuculuğunu yapmak olan mahkemelerden İzmir 2. İş Mahkemesinin patronla işbirliği sonucu tüm işçilerin işten çıkarılmaları kesinleşti.

İşçiler bu somut örnekle bir kez daha gördüler ki mevcut devlet tüm kurumlarıyla sömürü ve zulüm savunucusudur. Mahkemeler sömürücü sınıfların emekçiler üzerindeki sömürüsünün garanti altına alınmasının araçlarından sadece bir tanesidir.

SONUÇ

Yukarıdan beri sıraladığımız örneklerden de açıkça görüldüğü gibi sömürü ve zulmün savunuculuğunu üslenen sendika ağaları patronların sömürü ve baskısına karşı işçilerin sürdürdükleri mücadelenin karşısında yer almaktadırlar. Mücadeleyi bastırmaya çalışmakta ve işçi sınıfına patronların safında saldırıya geçmektedirler.

Ne var ki işçi sınıfı patronlara ve sendika ağalarına karşı kararlılıkla direnmekte, her geçen gün daha fazla oranda sendika ağalarının uyuşturucu, pasifleştirici ve mücadeleyi engelleyici ve sabote edici barikatları yıkılmakta ve işçiler DSM saflarında sınıf sendikacılığı mücadelesine katılmaktadırlar. İşçilerin kendi çıkarları için yürüttükleri bu mücadeleyi hiçbir güç engelleyemeyecektir.

GREV ALANLARI BİRER SAVAŞ OKULU OLMALIDIR

İzmir, Diyarbakır, Ankara Belediye işçileri greve gitti. İstanbul Belediye işçileri maaşlarını alamazsa on gün içinde greve gidecekler. Toplusözleşme görüşmeleri çıkmaza giren 45 bin demiryolu işçisi greve hazırlanıyor. 115 Sümerbank şubesi emekçisi grevlerini sürdürüyor. İşten atılan arkadaşlarının geri alınması için 5 bin Bossa işçisi direnişe geçti. GREV DALGASI GELİYOR! vb. haberler günlük basında her geçen gün daha çok sayıda yer almaya başladı.

Gerçekten de buhranın yükünü işçilerin üstüne yıkmaya çalışan patronlar ve hükümet, işçilerin taleplerini yerine getirmeye yanaşmıyorlar. Bunun sonucu olarak da birçok işyerinde daha şimdiden toplusözleşme görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlanmış durumda iken, birçoklarında da önümüzdeki günlerde aynı durum ortaya çıkacaktır.

Öte yandan birçok işyerinde patronlar, sendika ağaları ve hükümetle işbirliği içinde, işçilerin geçmiş toplusözleşmelerden doğan haklarını ödememekte direniyor. Yükselen işçi mücadelesini bastırmak için de önder işçileri işten atmaya yöneliyorlar. Ancak bu girişimler işçilerin direnişleriyle karşılaşıyor. Ve yasal grevlerin yanı sıra yasal olmayan grevler, iş yavaşlatmaları, yemek boykotları vb. direnişler de her geçen gün yaygınlaşıyor.

Gelişmeler öyle göstermektedir ki, 1979 yazı sonu ülkemizde büyük ve uzun grevlere sahne olacak, bu grevler 1980 yılbaşından itibaren, yeni grevlerle birleşerek genişleyecektir. MESS patronlarının tavırları ve hükümetin IMF'nin direktiflerine uymakta gösterdiği "kararlılık" daha şimdiden, binlerce işçinin haklarını ancak uzun süren grev ve direnişlerle elde edebileceğini gösteriyor.

Hiç kuşkusuz bütün bu gelişmeleri burjuvazi de hesap etmekte, kendi karşı önlemlerini almaktadır. Nitekim büyük burjuvazinin sözcüsü gazeteler, "GREV DALGASI GELİYOR" diye manşet atıp, burjuvaziyi birleşmeye ve önlem almaya çağırmaktadır.

HÜKÜMET, SIKIYÖNETİM VE SENDİKA AĞALARI PATRONLARIN HİZMETİNDE OLACAKTIR

Patronların ve onların hizmetindeki basının önlem almaya çağırdıkları güçler, hiç şüphesiz hükümet-sıkıyönetim ve sendika ağaları üçlüsüdür.

Hükümet bir yandan işçileri reformcu zehirlerle "ekonomiyi kurtarmak için fedakarlığa" çağırırken, bir yandan da geçmişte yaptığı gibi sudan gerekçelerle grevleri erteleyerek, işçileri yıldırmaya ve patronlara yeni manevra imkanı tanımaya çalışacaktır. Sıkıyönetim ise yarattığı terör ortamı ve grevleri yasaklama girişimleriyle patronların yanında yer alacaktır. Kuşkusuz bu üçlü içinde mücadeleyi saptırmak ve yozlaştırmakta en büyük rol, grev kırıcılıkta uzmanlaşmış, işçi sınıfı içinde patronların uşakları olma ötesinde bir özelliğe sahip olmayan sendika ağalarına düşecektir. Onlar bütün güçleriyle, işçileri ertelenen grevlerde, "yasalar önünde boyunların kıldan ince" olduğuna ikna etmeye çalışacak, bir yandan da el altından hükümetle grevlerin ertelenmesi, ya da sıkıyönetimle grevlerin yasaklanması konusunda anlaşacaklardır. Geçmiş mücadeleler ve grevler bu üçlünün işbirliğinin örnekleriyle doludur.

SENDİKA AĞALARI ENGELLEYEMEDİKLERİ GREVLERİ YOZLAŞTIRARAK AMACINDAN SAPTIRMAYA ÇALIŞACAKLARDIR

Sendika ağalarının istekleri grevlerin, direnişlerin hiç olmamasıdır. Ancak kendilerine rağmen grev ve direnişler sözkonusu olunca da onları yozlaştırmaya, yolundan çıkarmaya çalışmak her soydan ağa takımının baş görevi olur.

Sendika ağaları, grev ve direnişler dışında, çalışmadan bir türlü başını alıp da bir araya gelerek, kendi ve toplumun sorunlarını konuşmaya olanak bulamayan işçileri ne yapıp yapıp evlerine, kahvelere göndermeye çalışırlar. Grev gözcüsü olarak grev çadırlarında kalan az sayıda işçiyi ise, kumar, içki, seks romanları okuyarak "vakit geçirmeye" teşvik ederler. Bunlara karşı çıkan işçileri ise, bozgunculuk ve aşırılıkla suçlayarak susturmaya çalışırlar. Onlar için grev bir an önce işçilerin usandırılıp patrona teslim olmalarını sağlayacakları bir eylemdir.

Oysa grev, daha önceki sayılarımızla işlediğimiz gibi, salt birtakım yeni ekonomik ve sosyal haklar için patronu dize getirmek için üretimin durdurulmasından ibaret bir eylem değildir, olmamalıdır da. Hele ağaların yaptığı ve işçilere yaptırmaya çalıştığı gibi grev çadırlarında içki içilerek, kumar oynanarak, "vakit geçirilen" bir eylem hiç değildir. Tersine grevler, işçilerin kulaklarının siyasete, en açık olduğu, ekonomik ve siyasal düzenin, sömürünün ve zulmün nedenlerini daha iyi görmenin koşullarının doğduğu, işçilerin kafalarında sosyalizm düşüncesinin filizlendiği, sosyalizmi öğrenmelerinin koşullarının olgunlaştığı eylemlerdir. Dahası grevler, işçilerin kapitalizmi yıkma ve sosyalizmi kurma büyük savaşına hazırlandığı savaş okullarıdır ve bu eylem içinde sürdürülen faaliyette bu göreve uygun olmak zorundadır. Grevlere bunun dışında anlamlar vermek, ya da grevin amacına uygun bir faaliyet sürdürmemek, grev kırıcılığından, patronlara hizmetten başka bir anlama gelmez.

PROLETER DEVRİMCİLER, SINIF SENDİKACILARI: GREV EYLEMİNİN EN ÖN SAFINA.

Açıktır ki; ancak, sosyalizm işçi sınıfı hareketiyle birleştiği ölçüde sınıf mücadelesi devrimci bir yola girebilir. Sosyalizmin işçi sınıfı hareketiyle birleşebilmesinin en iyi koşullarından birisi de grevlerin yaygın, uzun ve inatçı bir nitelik kazandıkları durumlarda ortaya çıkar. Önümüzdeki günler işte böyle önemli günlerdir.

Öte yandan, yukarda belirttiğimiz, hükümet, sıkıyönetim ve sendika ağalarının grevleri kırma ve yozlaştırma çabalarının engellenmesi de ancak, proleter devrimcilerin ve sınıf sendikacılarının grevlerin en önünde yer alarak görevlerini başarılı bir biçimde yerine getirmeleriyle mümkün olabilir.

Bu görevleri şöyle sıralayabiliriz:

- Proleter devrimciler ve sınıf sendikacıları grev eyleminin en ön safında yer alarak, her soydan sendika ağasının grevleri yozlaştırma çabalarını açığa çıkarmalı, işçilerin sınıf sendikacılığı çizgisine çekilmesi için çaba harcamalıdırlar.
- Grev talepleri salt günlük ekonomik taleplerle sınırlanmamalı, genel grev, dayanışma grevi siyasi grev hakkı için mücadelenin propagandası yapılarak, grevler bu hakların kazanılması içinde basamak yapılmalıdır.
- Hükümetin sudan gerekçelerle grevleri ertelemesi ve sendika ağalarının bu ertelemeleri meşru görerek greve son verme girişimleri engellenmeli, ertelemelere rağmen grevlerin sürmesi için mücadele edilmelidir.
- Patron-hükümet-sıkıyönetim- sendika ağası ittifakı teşhir edilmeli, reformcu ve revizyonist ve faşist sendikacıların, devlet, ordu, hükümet hakkında yaydıkları hayallerin yıkılması için mücadele edilmelidir.
- Birer savaş okulu olması gereken grevlerde, propaganda ve ajitasyon faaliyeti salt mevcut ekonomik ve siyasi düzenin teşhiri ile sınırlı kalmamalı, sosyalizmin propagandası, propaganda görevinin merkezine konmalıdır.
- DSM'ler ve sınıf sendikaları bu eylemler içinde kendi bağımsız çizgilerini ortaya koyarak, bütün burjuva sendikalardan farklarını pratikte, her işçinin kavrayacağı kadar açık bir biçimde ortaya koymalı, işçileri kendi çatıları altına toplayarak, sınıf sendikacılığı çizgisinde bir mücadelenin yürütülmesi için çaba harcanmalıdır.

Çalışmalar ancak böylesine kapsamlı bir biçimde yürütülürse grevler başarıya ulaşabilir. Dahası işçilerin sınıf sendikacılığı çizgisinde birleştirilmeleri, sınıf sendikalarının, DSM'lerin çatıları altında örgütlenmeleri mümkün olabilir.

TİKP revizyonistleri şimdi'de Belediye işçilerine grev yapmayı yasaklıyor

Ankara, İzmir, Diyarbakır vb. illerde son günlerde belediye işçilerinin mücadelesinin yükselmesi ve işçilerin haklarını almak için grevlere başvurmaları her soydan gericiyi ve faşisti rahatsız etmeye başladı. Bunlardan bazıları açıkça işçilere saldırarak, grevleri lanetlerken, TİKP-Aydınlık sosyal-faşistleri gibi, devrimci maskesi kullanmakta hâlâ ticari bir yarar umanlar ise, üstü kapalı olarak işçilerin mücadelesine saldırıyorlar.

Bugüne kadar ellerinin erdiği her yerde Genel-İş ağalarıyla, hükümetle el ele belediye işçilerinin mücadelesini bastırmaya çalışan TİKP revizyonistleri, bunlarla yetinmemiş olacak ki, şimdi de gazete sayfalarında belediye işçilerinin grev yapmalarını yasaklıyor.

12 Ağustos tarihli Aydınlık gazetesinde, İstanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil ile bir röportaj yapan Gülay Göktürk (Aydınlık'ın eski Kurnaz'ı) belediye sorunları ile ilgili Kotil'in söylediklerine tamamen katılıyor. Katılmakla da kalmıyor, Kotil'in bile savunmaya cesaret edemediği belediyeler yasası ile belediyenin sorunlarını çözeceğini iddia ediyor. Şöyle diyor G.G:"Ama hiçbirinin elinden fazla bir şey gelmiyor. Bu arada grevler ard arda patlak vermeye ve 70'den beri sözü edilen, defalarca Meclise kadar gidip de görüşülmesi bir türlü nasip olmayan son olarak epey törpülenerek de olsa Meclisten geçmeyi başarmışken Cumhurbaşkanında takılıp kalan Belediye Gelirler Yasası raflarda beklemeye devam ediyor." Aydınlık yazarı G.G'nin savunduğu o Belediye Gelirler Yasası ki, belediyelerin tüm yükünü işçilerin, memurların, küçük esnafın sırtına yıkmaktadır. Sayısız ceza ve vergilerle dolu olan yasa, zaten geçim sıkıntısından bunalan emekçiler için hayatı daha da çekilmez hale getirecek bir yasadır.

Yasa ile de yetinmiyor Aydınlık yazarı, belediyelerin "üretici belediye"ler haline getirilmesini savunuyor. Yazara göre, eğer belediyeler "üretici belediye"ler haline getirilirse bir sorun kalmayacak, "işçiler, sendikacılar, başkanlar" hepsi de rahat edecekmiş!

Aydınlık yazarı, belediyelerin mevcut düzen içinde halka hizmet edeceği, belediye gelirler yasasının sorunları çözeceği vb. tezleri açıkça savunuyor. Ama esas söylemek istediklerini satır aralarında söylemeyi tercih ediyor. Grevleri alt alta dizen yazar, bu durumdan son derece hoşnutsuz olduğunu, böyle giderse işlerin hiç de iyiye gitmeyeceğini belirterek yazısını bitiriyor. Evet birilerinin işleri iyi gitmeyecektir. Ama bu işleri iyi gitmeyen egemen sınıflar ve onların sözcülüğüne soyunan TİKP revizyonistleri olacaktır. Yoksa, mücadeleci belediye işçileri haklarını söke söke alacaktır. Hem de her soydan egemen sınıf yardakçısı, faşistin, sosyal-faşistin, reformcunun mücadeleyi saptırma, düzenin sınırları içine hapsetme çabalarına rağmen..

BREZİLYA

Ücretlerinin % 70 artırılması isteği ile greve giden Belo Horizonte inşaat işçileri polisle yoğun çatışmaları sürdürüyorlar. Bu olaydan birkaç gün önce de yine polisle çıkan bir çatışmada 1 işçi ölmüş, 40 kişi de yaralanmıştı.

PERU

Haziran ayından bu yana süren öğretmen grevini bastırmak için Peru gerici rejimi her yola başvuruyor. Tüm önlemelere karşı grev 100.000 öğretmenin katılmasıyla 7 haftadır sürüyor. Son olarak gerici rejim, grevi bastırabilmek için 1700 öğretmeni ve onları destekleyen çok sayıda öğrenciyi tutukladı, ama grevi durduramadı.

Ay sonunda ise ülke çapında genel greve gidildi. Hayat pahalılığını protesto etmek amacıyla düzenlenen grevde, ordu birlikleriyle göstericiler arasında çıkan çatışmalarda iki kişi öldü, birçok kişi de yaralandı.

ŞİLİ

Puento Alto kağıt ve karton fabrikası işçilerinin mart ayından bu yana patrona karşı sürdürdükleri mücadele başarıyla sonuçlandı. Bu mücadeleyle işçiler ülkedeki enflasyonun neden olduğu para değerinin düşüşünü karşılamak üzere 4000 pezoluk bir ücret artışı sağlarken, bu dönemde işten atılan 13 arkadaşlarının da işe geri alınmasını sağladılar.

BOLİVYA

1969'da General Ovando'nun askeri darbesiyle kapanan Bolivya parlamentosu, diktatörlüğe demokratik bir görünüm vermek için açıldı. Açılış MNR'nin (Ulusal Devrimci Hareket) protestolarıyla karşılaştı. Polisin protestocuları göz yaşartıcı bombalarla dağıtması üzerine, Bolivya İşçileri Merkezi (COB) tüm ülke çapında 24 saatlik genel grev için çağrı yaptı. Sendika yöneticileri bu grevin amacının halkın büyük desteği ile seçilmiş olan adayların haklarının elinden alınmasını protesto etmek olduğunu belirttiler.

DOMİNİK

Şoför sendikalarının benzin fiyatlarının artışını protesto etmek amacıyla 48 saatlik grev kararı almasından sonra, başkentte olaylar çıktı. Grevci şoförler ulaşımı engellemek için barikatlar kurdular. Polis grevcilerin üzerine ateş açtı. Saatlerce süren çatışma sonucu 7 kişi öldü, yüzlerce grevci yaralandı.

İmar ve İskan Bakanlığında reformist Tez-Büro İş ağaları patronlarla kolkola

İŞÇİLERDEN BUCAK BUCAK KAÇAN SENDİKA AĞALARI KAPALI KAPILAR ARKASINDA GİZLİ OLARAK YÜRÜTÜLEN GÖRÜŞMELERLE TOPLUSÖZLEŞMEYİ SONUÇLANDIRDILAR VE BİR KEZ DAHA, SINIFI SATMAKTA VE PATRON UŞAĞI OLMAKTAKİ USTALIKLARINI ORTAYA KOYDULAR

İmar ve İskan Bakanlığı'nın işyerlerinde çalışan 2 bin işçi, IMF'nin dayattığı reçeteye bağlı olarak kendilerinden istenen "fedakarlığı" reddederek mayıs ayı başında greve gitmişlerdi. Daha sonra işveren, zaman kazanmak ve işçileri zorladığı şartları kabul etmek mecburiyetinde bırakmak için 19. gününde grevi 3 ay süreyle erteletmişti. Ancak işçiler boyun eğmediler ve kararlı bir şekilde yeniden greve hazırlandılar.

Sendika ağaları daha başından itibaren grevi kırmanın hesaplarını yapıyor ve "Toplumsal Anlaşma"nın uygulanması halinde işçilerin bütün sorunlarının çözümleneceğini iddia ediyorlardı. Oysa işçiler, bu "anlaşma"nın ne olduğunu çok iyi biliyorlardı ve greve girişmekle tam da "Toplumsal Anlaşma" paçavrasını yırtıp atmanın bir adımını atmışlardı. Sendika ağalarının defterinde, "işçilerin gücüne güvenmek", "hakları direnerek almak" diye bir şey yazılı olmadığı için, CHP'li bürokratlarla sorunu çözümlemenin "pratik" yollarını arıyorlar. Bu yolla işçiler lehine hiçbir çözümün sağlanamayacağı ve ancak patronun çıkarlarının korunabileceği elbette açıktır.

Sendika ağaları kendi karakterlerine uygun olarak, işçilerden gizli yürüttükleri görüşmeler sonunda grev erteleme süresinin bitmek üzere olduğu günlerde sözleşmeyi tamamladılar. Ancak, sözleşme metnini açıklamaktan ihanetleri belgeleneceği ve işçilerin devrimci öfkesine hedef olacakları için korkuyorlardı. Onların hesabı işçileri, bu ihaneti kabul etmeye adım adım alıştırmak ve böylecede ağalıklarının devamını garantiye almaktı. Nitekim böyle de yaptılar. Yeterince zaman kazandıklarını yeterince etkinlik kurduklarını zannettikleri an da patronla birlikte toplusözleşmeyi açıkladılar. İşçiler toplusözleşme imzalandığını gazetelerden öğrendiler. Fakat Tez-Büro İş'in reformist ağaları yanılıyorlar, onların hesabı tutmayacak, işçiler, artık her türden gerici-burjuva sendikacılığın içyüzünü çok iyi kavrıyor ve DSM saflarında örgütlenmek için hızla toparlanıyorlar.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

İZMİT

Gebze'de kurulu Aslan Çimento Fabrikasının taşıma ve sevkiyatında çalışan 57 işçi patron ve Çimse-İş ağalarının işbirliği sonucu işlerinden atıldılar. Daha önce direnerek bütün taleplerini patrona kabul ettiren işçiler, patronun kabul ettiği anlaşmayı uygulamaya yanaşmaması sonucu tekrar direnişe geçtiler ve direniş 11 gün sürdü. Direnen işçiler, polis ve jandarma eliyle işten atıldılar. Atılan işçilerin yerine Adana'dan getirilen 25 faşist işe alındı. Şimdi bu faşistler polis ve jandarmanın gözleri önünde belleri silahlı olarak işe gidip geliyorlar.

Geçtiğimiz günlerde, işten atılan 57 işçi bir bildiri yayınlayarak, patronun, hükümetin ve sendika ağalarının tavrını teşhir ederek, Aslan Çimento fabrika işçilerini, kendi sınıf örgütlerinde, DSM saflarında örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırdılar.

ANKARA

●30 Temmuz günü TRANSTİTKO şirketinde çalışan 60 tır şoförü greve gitti. Grevci emekçileri ziyarete giden, Siteler'de çalışan bir grup genç işçi ve çırak, polisin saldırısına uğradı. GİB-DER'li çırak ve işçilere işkence edildi, öldüresiye dövüldüler. Bunlardan 18'i tutuklandı. Grevin başlamasından üç gün sonra da yasa dışı olduğu gerekçesiyle grev yasaklandı. TRANSTİTKO şirketi görünüşte Naci ve Yıldırım Kadıoğluna ait gibi görünmekle birlikte bu tamamen paravan bir şirkettir. Gerçekte, şirkette çalışan tır kamyonlarının büyük çoğunluğu Nazmiye Demirel'in mülkiyetindedir.

●Şeker fabrikası işçilerinin Patrona, sendika ağalarına ve MHP'li faşistlere karşı yürüttüğü mücadele proleter devrimcilerin önderliğinde gelişiyor, patron ve sendika ağalarının mücadeleyi saptırmak için düzenledikleri futbol turnuvası, DY'cilerin desteğine rağmen fiyaskoyla sonuçlandı. 24 Haziran günü futbol oynayan işçilere 50-60 kişilik bir faşist sürüsü saldırdı. 1 işçi yaralandı. Yöneticiler olayı örtbas etmeye çalıştılar. Salı günü ise güreşçi adı altında fabrikaya doldurulan faşistler yemekhanede bir işçiye saldırdılar. İşçiler bu saldırıya şiddetle cevap verdiler. Faşistler hak ettikleri dersi aldılar. Ancak müdürün ihbarı üzerine fabrikayı basan polis 8 işçiyi karakola götürdü. Ancak bütün yıldırma çabalarına rağmen işçiler, patronun sendika ağalarının niyetlerini daha iyi kavramış olarak mücadelelerini sürdürüyorlar.

Kdz EREĞLİ

Erdemir'de yetkili sendikanın belirlenmesi için T.Maden-İş ve Dev-Maden-İş ağalarının birtürlü referanduma yanaşmamaları yetkisizliği uzatıyor. 6 Temmuz günkü mahkemede her iki sendikanın ağaları da referandum istemediklerini söyleyerek, yargıtay kararlarının uygulanmasını istediler. Bilirkişi raporu gelmediği için mahkeme 14 Eylüle ertelendi. Oysa hakim, sendikalar aralarında anlaşırsa referandum için hemen karar vereceğini belirtmişti. Böylece bu iki burjuva sendikasının da sahte referandumculuğu kanıtlandı. Öte yandan Devrimci Demir-İş, referandum çağrısını yenileyerek, A personeline yapılan yüzde 56-81 oranındaki zammın işçilere de toplusözleşme yapılıncaya kadar uygulanmak üzere şimdiden yapılmasını istedi.

İstanbul işçileri DSM saflarında birleşiyor

● SINIF SENDİKACILIĞI İÇİN ŞU BURJUVA SENDİKASINA MI GEÇELİM YOKSA BU BURJUVA SENDİKASINA MI GEÇELİM DİYE BİR SORUN YOKTUR. BÜTÜN BURJUVA SENDİKALARIN TEK ALTERNATİFİ DSM'DİR.

● ORTAYOLCULAR VE HER SOYDAN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARINI DESTEKLEMEKTEN BAŞKA BİR İŞ YAPMIYORLAR.

● HER İŞKOLUNDAN HER İŞYERİNDEN İŞÇİLER DSM SAFLARINDA BİRLEŞEREK MÜCADELEYE ATILIYORLAR

Patronlar ve sendika ağaları DSM'ye karşı birleşiyor

DSM hareketi ülkenin dört bir yanında hızla güçleniyor. Sendikaların nitelikleri açığa çıktıkça işçiler DSM saflarında birleşiyor. Çünkü artık bütün burjuva sendikacılığın karşısında tek alternatifin DSM olduğu ortaya çıkıyo.

Her geçen gün sendika ağalarının ve burjuva sendikaların niteliklerinin açığa çıkması işçilerin bu sendikalardan uzaklaşması ve DSM saflarında daha büyük ölçüde birleşmesini getiriyor.

Bugüne kadar her soydan sendika ağasını ve burjuva sendikaları kendi öz deneyleriyle tanıyan mücadeleci İstanbul işçileri DSM'ye, onun mücadele programına büyük eğilim gösteriyor, birçok fabrikada işçiler DSM saflarında birleşerek patronlara ve sendika ağalarına karşı mücadeleye atılıyor.

İstanbul'da Tekstil, lastik, gıda ve liman işçileri arasında DSM hızla gelişiyor.

İSTANBUL TEKSTİL İŞÇİLERİ HER SOYDAN BURJUVA SENDİKACILIĞA KARŞI MÜCADELE EDİYOR

Her yerde olduğu gibi İstanbul'da da tekstil işçileri hem Tekstil'in revizyonist ağalarına karşı, hem de Teksif'in ağalarına karşı mücadele ediyorlar.

Teksif'e bağlı, Sümerbank, Bozkurt, Akfil, Aksu, Altınyıldız, Beymen, Sancaktil, Konfeks Difisyon'da Teksif ağalarına karşı hoşnutsuzluk derinleşiyor. Özellikle toplusözleşme dönemine girilmiş olması sendika ağalarına karşı tepkiyi daha da artırmaktadır. Şimdi Teksif işçileri, 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak tüzüğe konmasını, Amerikan sendikaları çizgisinde sendikacılık anlayışının reddedilmesini, sınıf sendikacılığı çizgisinde bir mücadelenin yürütülmesini, tüzüğün demokratikleştirilmesini vb. istiyorlar. Teksif ağaları ise bütün bu talepleri bastırmak için toplusözleşme ile işçi aylıklarının 12.000 liraya çıkarılacağını söylüyorlar.

Ancak işçiler, ağaların manevralarına kanmıyor. DSM'nin devrimci programı etrafında birleşerek mücadele ediyorlar.

Tekstil Sendikası'na bağlı Edip İplik, Emboy, Akın Tekstil, Penyelüks fabrikalarında da durum Teksif'e bağlı fabrikalardan farklı değil. Geçmişte bu fabrika işçileri işten attırılmışlardır. Bu işten atmalara karşı işçilerin direnme girişimleri TKP'lilerin bölücü faaliyetleri nedeniyle sonuçsuz kalmıştır. Şimdi TKP'liler, aynı işi şube yönetimlerini ele geçiren VP'lilerle işbirliği içinde yapmaktadırlar.

Patronlar ise bu durumdan yararlanarak, kah Tekstilcilerle işbirliği içinde Teksif yanlısı işçilere saldırmış, kah Teksifcilerle işbirliği içinde Tekstil yanlısı işçilere saldırarak mücadeleyi ezmeye çalışmışlardır. Şimdi patronlar, MİSK'i de devreye sokmuşlar, MİSK'li faşistleri vurucu güç olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Artık Tekstil'e bağlı işyerlerinde, çalışan işçiler de artık Tekstil'in de Teksif'den farkı olmadığını anlıyorlar. Tekstil ağalarının devrimciliğinin bir sahte karlık olduğunu görüyorlar, Ve bütün burjuva sendikalara karşı tek alternatif olan DSM saflarında birleşerek mücadele etmeye yöneliyorlar.

Bugün İstanbul'daki işyerlerinde işçilerin mücadelesini saptıranlar sadece TKP yanlısı revizyonistler değil, DY ve KSD gibi ortayolcu akımlar da Teksif'e karşı işçileri Tekstil Sendikasına geçmeye çağırıyorlar. Tekstil'i devrimci bir sendika olarak tanıtmaya çalışıyorlar. TİKP revizyonistleri ise işçileri Teksif Sendikasına geçmeye çağırarak, Teksif ağalarının yurtsever ve demokrat olduğu konusunda hayaller yayıyorlar. Ama her iki tarafın söyledikleri de çoktan ipliği pazara çıkmış iddialardır. Ve işçiler artık bu yalanlara kanmıyor. Her soydan burjuva sendikacısının engellemelerine rağmen onlar DSM saflarında birleşerek mücadeleye yöneliyorlar.

LASTİK İŞKOLUNDA DSM GİDEREK YAYGINLAŞARAK GÜÇLENİYOR

İstanbul'da lastik işkolunda bütün burjuva sendikaların ipliği pazara çıktı, Yeni kurulan Çağdaş-Lastik-İş Sendikası bile dikiş tutturamıyor. Bunların ne mal oldukları nı işçiler hemen anlıyorlar.

ELBA plastik fabrikası işçileri, patronun bölücü faaliyetlerine müsade etmediler. Patronun yeni işçileri ücretsiz izine çıkarmak istemesi üzerine, DSM'li işçiler buna karşı çıkarak tüm işçilerin ücretli olarak izne çıkarılmasını istediler. Ve bir toplantı düzenlediler. Toplantıyı duyan, başlangıçta buna karşı olan patron ve sendika ağaları kararlarını değiştirdiler. Tüm işçilere ücretli izin vermek zorunda kaldılar.

Patronun sendika temsilcisini işten çıkarma girişimi de işçilerin tepkisi sonucu boşa çıkarıldı.

SÜPER PLASTİK fabrikasında, sendika ağası Fevzi Baştürk yaptığı toplusözleşme ile işçileri bir kez daha sattı, İşçilerin bir "satış belgesi" dediği toplusözleşmeyi "en iyi toplusözleşme" olarak tanıtmaya çalışıyor. Şimdi sendika ağası kongrede kendine muhalefet eden DSM yanlısı işçileri bir bir işten attırıyor.

Ama her soydan sendika ağasının çabaları boşuna Plastik ve lastik işçileri her geçen gün daha çok sayıda DSM saflarında birleşerek, patronlara ve sendika ağalarına karşı mücadeleye atılıyorlar.

COCA-COLA İŞÇİLERİ DSM SAFLARINDA BİRLEŞEREK MÜCADELE EDİYOR

COCA-COLA patronu her yaz 200 geçici işçi alır. İşçileri alırken de 6 ay sonraki çıkış kağıdını da imzalatır. Ama iyi çalışırlarsa, 6 ay sonra işten çıkarmayacağını da söylemeyi ihmal etmez. Fakat işçiler o kadar çok çalıştırılır ki, işçilerin kış aylarında çalışmalarına gerek kalmaz. Kışlık stoklar da yazdan hazırlanmıştır.

Fakat geçici işçiler geçtiğimiz yılda birleşerek direnmiş ve 50 işçinin sürekli işçi olmasını sağlamışlardı.

Bu yıl da patron geçici işçileri işten çıkarmaya hazırlanıyor. Ama bunu başaramayacak. Çünkü, işçiler yoğun bir biçimde DSM saflarında örgütleniyor ve mücadeleye hazırlanıyor. Daha şimdiden geçici işçilerle sürekli işçiler patrona karşı birleşmiş durumda. Geçtiğimiz günlerde bir bildiri yayınlayan DSM, işçileri toplantıya çağırdı. Ve toplantıda oybirliği ile işten çıkarmaya karşı direniş kararı alındı.

LİMAN İŞÇİLERİ DSM SAFLARINDA ÖRGÜTLENİYOR

Denizcilik Bankası'nın Liman işletmesinde sarı LİKAT-İŞ yetkilidir. Sendika ağaları Banka yöneticileri ile işbirliği içinde işçilerin toplusözleşmeden doğan haklarını bile vermemektedirler. 3 maaş tutarındaki ikramiye ayakkabı ve işçilere verilmesi gereken sabun hakları işletme tarafından verilmemektedir.

İşçi hakları için mücadele eden devrimci işçiler, sendika ağalarının atama yoluyla işbaşına getirdikleri temsilciler tarafından bastırılmaya çalışılmaktadır.

Şimdi bu mücadele için de Liman işçileri DSM'yi örgütlüyor, patrona ve sendika ağalarına karşı kendi sınıf örgütlerini kurmaya çalışıyorlar.

Ankara Bira işçileri direniyor

BİRA FABRİKASINDA AZGIN BİR SÖMÜRÜ VE ZULÜM HÜKÜM SÜRÜYOR

● REFORMCU SENDİKA AĞALARI VE PATRON FAŞİSTLERDEN YANA TAVIR ALIYORLAR

● DELEGE OYUNLARI, SEÇİM SAHTEKARLIKLARI, PATRONLA İŞBİRLİĞİ SENDİKA AĞALARININ TEK FAALİYETİ DURUMUNDADIR

Ankara Tekel-Bira fabrikasında 700 işçi çalışmaktadır. Sabahın 7.30'unda işbaşı yapan işçiler, akşamın 19.00'una kadar durup dinlenmeden çalıştırılıyorlar. 2-3 saatlik yol süresi de hesaba katılırsa, fabrikanın onlardan aldığı zaman 15-16 saattir. Gazetemize yazdıkları mektupta, işçiler bunu şöyle ifade ediyorlar: "Artık yavaş yavaş çocuklarımız bile bizi tanımaz hale geldi. Çünkü haftada ancak pazar günleri görebiliyorlar bizi."

Tekel-Bira işçileri gülünç ücretlerle 15-16 saat çalıştırılmalarının yanında, her zaman faşist baskı ve saldırılarla da yüz yüzeler. Özellikle MC döneminde fabrikaya çeşitli adlar altında doldurulan MHP'nin faşist cinayet çeteleri sürekli olarak işçilere silahlı saldırılar yönelttiler. Fabrikada bu saldırılarının kırılmasından sonra, bu sefer de aynı işi fabrika dışında, çıkışta, trende ve tren istasyonlarında yürütüyorlar. Fabrikada MHP'li katiller caniler işverenin himayesi altında yeni cinayetlerin planlarını hazırlıyorlar. Fabrika müdürü Kerim Yanık işçileri sürekli olarak gözhapsinde tutuyor. Onların biraraya gelmelerini, hatta birbirleriyle konuşmalarını yasaklamaya çalışıyor. Bir yandan her türlü yolsuzlukla kesesini doldurur ve herkesin gözü önünde, harem kurmaya kadar varan rezilce bir yaşam sürdürerken, bir yandan da "devrimci" olduğunu iddia ederek işçileri aldatmaya çalışıyor.

İşçiler, öğle yemeklerini sözde fabrikada yiyorlar. Daha doğrusu sözleşme gereği, mücadeleyle kazanılmış bir hak olarak, böyle olması gerekiyor. Ama, fabrikanın işçilere yemek diye verdiği, şey en adi kuru zeytin ve "imansız peynirden" başka bir şey değil. İşçiler birçok kereler bunun düzeltilmesini istemelerine rağmen hiçbir sonuç alamadılar. Sendikacıların uzlaşmacı yöntemlerle, dalkavuklukla yaptıkları girişimlerde sonuç vermedi.

Bunun üzerine işçiler boykota gittiler. İstenilen sonuç alınamazsa daha sert eylemlere başvuracaklarını açıkladılar. Sendika ağaları işçilere karşı açıkça tutum alamadıkları için, önce boykotu engellemeye; başaramayınca da "iyi, biz de katılırız" demeye başladılar. Fakat boykot günü, hiçbirisi ortalıkta görünmeyerek, işverene karşı yapılan bu eylemle herhangi bir ilişkilerinin olmadığını patrona ispatlamak istediler. Boykota Kerim Yanık'ın işten atma tehdidinden korkan birkaç memur dışında bütün işçiler katıldı. Kazanç kaynaklarından birinin tehdit edildiğini gören Kerim Yanık küplere bindi ve işçilere önderlik ettiği gerekçesiyle devrimci bir işçinin iş akdini feshetti.

Şimdi bütün tekel-bira işçileri işten atılan arkadaşlarının tekrar işe alınması için mücadelelerini yükseltiyorlar. Patronla anlaşma halinde olan sendika ağaları da bu talebe sahip çıkar görünerek, işçilerin mücadelesini saptırmaya ve bu işin genel merkezdeki faşistler aracılığıyla, CHP'li bürokratlarla yapılacak görüşmelerle vb. çözümlenebileceği hayalini yaymaya çalışıyorlar. Her yerde olduğu gibi burada da, reformist sendika ağaları işçilerin mücadelesinin önüne engel olarak çıkıyorlar. Ama, Tekel-bira fabrikasının işçileri son olaylarla bunu daha da iyi kavramış durumdalar. Onlar, aynı zamanda DSM saflarında birleşerek mücadele etmek için de var güçleriyle çalışıyorlar.

Dev-Tarım-Sen

Baş.ta.sa.1'de

sendikasız bulunmaktadır. Her iki halde tarım ve orman işçilerinin ekonomik-demokratik mücadelesine önemli ölçüde zarar verdiği gibi, Türkiye işçi sınıfının sömürüden kurtulma mücadelesini de olumsuz yönde etkilemektedir.

Bu durumu değerlendiren bir kısım tarım ve orman işçileri; önce kendi işyerlerinde yaptıkları toplantılarda DEV-TARIM-SEN'in kurulması kararını almışlar, daha sonra da oylamalar yaparak adaylar arasından sendikanın kurucularını seçmişlerdir.Böylece, sınıf sendikacılığının temel ilkesi olan "tabanın söz ve karar sahibi olması" daha sendikamızın kuruluşu öncesinden hayata geçirilmeye başlanmıştır.

DEV-TARIM-SEN'in ana tüzüğü, sınıf sendikacılığının tüm temel ilkeleri ışığında kurucular tarafından hazırlanmış ve ana tüzüğe"Sendikanın tüm organ ve yöneticileri seçimle işbaşına gelir." ilgili işyerinde sendikaya üye işçilerin çoğunluğunun onayı olmadan toplu iş sözleşmeleri imzalanamaz." ".Sendika yöneticilerinin normal aylık ücretleri,sendikaya üye işçilerin aldığı ortalama ücret ve yan ödemeler toplamından fazla olamaz.", "mali sekreter üç ayda bir tüm sendika organlarına sendikanın giderleri hakkında bilgi verir." , "Denetleme kurulu tüm denetlemelerden sonra hazırlayacağı raporun bir özetini veya gerekli gördüğünde tümünü sendika organlarına gönderir. vb hükümleri konularak, sınıf sendikacılığının temel amaç ve ilkelerinin işlerliği teminat altına alınmıştır.

Sendikamız kurulalı daha birkaç gün olmasına rağmen Ankara'da 9 işyerinde üye kayıtları tamamlanmış, bunlardan 6 işyerinde işçiler önceden üyesi bulundukları sarı sendikalardan istifa masraflarını da kendileri karşılamak suretiyle istifa etmişlerdir."

Her türlü

Baş.ta.sa.1'de

Devrimci bir öğretmeni kurşunlamakla işe başlayan faşistler peş peşe emekçilere ait dükkan ve işyerlerini, devrimcilerin oturduğu Zara ve Dost Kıraathanelerini bombaladılar. Bu saldırı ve bombalama olaylarında faşist katillerin başını cezaevinden militaristlerce kaçırılan Ferhat Tüysüz çekiyordu.

MHP'li faşistler saldırılarını doğrudan emekçi kitlelere yöneltmiş ve bu saldırıları sistemli sürdürürken, her zaman olduğu gibi faşist saldırganları korumaktan ve baskı ve terörle halk hareketini engellemeye çalışan sıkıyönetim birlikleri saldırıya uğrayan halka ve devrimcilere saldırdılar ve 3 devrimci gözaltına alındı.

İSTANBUL ÇAĞLAYAN'DA İGD SALDIRISI

Daha önce saldırılarını Mecidiyeköy'de yoğunlaştıran İGD'li sosyal-faşistler Çağlayan'da devrimcilere saldırdılar. 50-60 kişilik gruplarla saldırıya geçen İGD'liler bu saldırılar sonucu 3 emekçi ve devrimciyi yaraladılar.

Saldırıyı püskürten Halkın Kurtuluşu taraftarları devrimciler İGD'li sosyal-faşist saldırganları teşhir amacıyla yoğun bir propagandaya giriştiler ve bu propaganda ve teşhir faaliyetinin de etkisiyle İGD'liler Çağlayan'da darmadağan oldular.

SALDIRI CEPHESİNDE DEV-SOLCULAR DA VAR

İstanbul Gazi Mahallesi'nde faşist diktatörlüğün emekçilere saldırısı çeşitli biçimlerde "sol"maskeli saldırganlarca destekleniyor.Onlar mücadelenin güçlenmesini halkın devrimcilerle birlikte hareket etmesini kendileri için tehlikeli buluyorlar.Bu saldırganlar Apocu ve Dev-Solcu olarak ortaya çıkıyor ve devrimcilere ve halka saldırıyorlar.Bu saldırıların sonuncusu Gazi Mahallesinde 15 kadar D.Solcu tarafından yapıldı. 6 Ağustos günü grup halinde devrimcilere ve halka saldıran D.Solcular bir devrimciyi yaraladılar. Devrimciler halkla birlikte saldırıyı püskürttü. Halkın Kurtuluşu taraftarları D.Solcuların saldırılarının halk düşmanlarına yaradığını belirterek onları hataları ve saldırganlıkları konusunda uyardılar. Yapılan bir toplantıda saldırı olayı teşhir edildi ve D.Solcular saldırılarının özeleştirisini yapmak zorunda kaldılar.

TKP

Baş.ta.sa.1'de.

yutlar kazandıkça, bütün gerici siyasi mihraklar anti-faşist mücadelenin önüne barikat kurmak,kitlelerin anti-faşist demokratik mücadelesini pasifize etmek için, faşist cinayet odaklarının üzerine kol-kanat germek için adeta birbirleriyle yarışıyorlar.

Bunların başında da 'sol' görünümlü TİKP'nin yanında TKP adlı sosyal-faşist çete gelmektedir. Yalnız bu sosyal-faşist çete, TİKP gericilerinden farklı olarak bu işi daha sinsi bir şekilde yapıyor.

TKP'nin Sesi radyosunu dinleyenler ve Politika gazetesi ile Savaş Yolu dergisini okuyanlar bunu rahatlıkla görebileceklerdir.Örneğin Politika gazetesinin 12 Ağustos 1979 tarihli sayısında Turgut Kazan imzası ile yayınlanan ve 'Ecevit ve Faşizm' başlığını taşıyan yazı tam da bu politikayı yansıtmaktadır.

Yukarıda adı geçen yazıda TKP, faşizm olarak sadece MHP gibi faşist bir siyasi hareketi ele almakta, devletin faşist niteliğini ve onun MİT, Kontr-gerilla, Jandarma Komando Birlikleri vb. faşist yuvaları gözlerden gizlemeye çalışmakta ve hatta daha da ileri giderek mevcut faşist rejimi 'demokrasi' olarak yutturmaya çalışmaktadır.Bunun için de 'devlet-halen-kimsenin güvenini koruyamıyor' diyerek faşist devletten can güvenliği talep etmektedir.

TKP, devletin resmi cinayet odaklarını ve bizzat faşist devleti gözlerden gizlemenin ve rejimin 'demokrasi' olduğu üzerine yemin-billah etmenin yanında, sözde 'baş düşman' olarak seçtiği MHP ile mücadele işinde de CHP gericilerini görevlendirmekte ve hükümeti 'faşizmi dağıtıp atma'ya 'kökünü kazıma'ya çağırmaktadır. Bunun için de MHP'li saldırganların daha çoğunun sıkıyönetim mahkemelerine çıkarılıp mahkum edilmesi gerektiğini söylemektedir.

Böylece sıkıyönetim ve CHP ortaklaşa olarak 'faşizmi dağıtıp atacak', 'faşizmin kökünü kazıyacak'. Politika gazetesi bunun için sıkıyönetim komutanlıklarına ve CHP hükümetine sürekli olarak cesaret telkin etmektedir.

Peki bu durumda sürekli 'anti-faşist savaşım' çağrısı yapan TKP çetesine ne gibi bir görev düşüyor? 'Anti-faşist savaşım' ile sıkıyönetim komutanlıklarına ve CHP hükümetine görev verdiğine göre, TKP de grevleri kırma,elindeki sendikalar eliyle işçileri burjuvaziye satma,yığınları pasifize etme ve hepsinden önemlisi de devleti koruyup kollama görevini üstlenmiştir.

Nitekim yıllardan beri de bunu yapmaktadır . Daha doğrusu varlık nedeni budur.

Adana'da ki

Baş.ta.sa.1'de

1971'in devrimci hareketlerinin takipçiliğine soyunan, ama onların karikatürü olmaktan ileriye gidemeyen Devrimci Kurtuluş gibi türedi grupların anarşizmi, izlemeye çalıştıkları maceracı çizgi, Adana'daki çatışmaya yol açan belirleyici öğelerden biridir.

Adana'da özellikle işçi sınıfının ve genel olarak halkın mücadelesinin olanca hızıyla yükseldiği günler yaşanıyor. Grevler, direnişler, yasa dışı gösteriler engellenemeden sürüyor. Faşist diktatörlük de, resmi ve sivil bütün çetelerini seferber etmiş durumda; azgınca saldırıyor. Baskınlar ardı kesilmeyen arama-taramalar, tutuklamalar,kurşuna dizmeler vb... Diktatörlük bu yöntemlerle işçi sınıfının ve emekçi halkın yükselen mücadelesine aman vermemeye; gelişmekte olan direniş ve boyun eğmeme ruhunu yok etmeye çalışıyor. Bir yandan kitleler ayağa kalkarken diğer yandan faşist zulmün yoğunluğu artıyor. Bu durumun, devrimcileri, ülkenin diğer yerlerinde olduğundan daha fazla birbirlerine yakınlaştırdığı,kalıcı ve sürekli olmasa da devrimcilerin eylem birlikleri kurdukları biliniyor. Yani Adana'da devrim ve karşı-devrim safları, mücadelenin sertleşmesine paralel olarak her yönüyle her geçen gün daha fazla belirginleşiyordu ve belirginleşmeye devam ediyor.

Bu ortamda Devrimci Kurtuluş adlı grubun devrimcilere saldırması ve uzayan bir çatışmaya neden olması doğal mı? Devrimci Yol'un halka ve devrime olan sorumluluğunu en üst düzeyde duyması ve buna uygun davranması gerekmiyor mu?

DEVRİMCİ KURTULUŞ VE MACERACILIK

Sağa-sola çatmaktan, oraya-buraya patlayıcı madde atmaktan vb. başka her şeyi; kitlelerle birleşmeyi, onların mücadelesinin önüne düşmeyi pasifizm, sağcılık vb. sayan Devrimci Kurtuluş, izlediği maceracı çizgiyi sürdürdükçe daha böyle çok olaya yol açacaktır. Kitleleri görmeyen, onlara inanmayan onun gibi grupların anarşizmi, kolaylıkla ortalığı toza dumana boğabilmektedir. Halkı bir yandan reformistler şaşkınlığa ve umutsuzluğa sevk ederken; öte yandan bu çok "sol"cu grup ve maceracı benzerleri de,belki çok yüce amaçlardan ve iyiniyetten hareket ederek, bir başka açıdan, ama aynı işi yapmış oluyorlar.İyiniyet ve halisane duyguların tek başına hiçbir şey ifade etmeyeceği açıktır.İyiniyet -ona sahip olsalar bile- bu grupların yaptıklarının faşizmin işine yaramasına, kendini güçlendirme çabasına hizmet etmesini engellemiyor.Yine iyiniyet, anarşist maceracı bir grup içinde her türlü ajanın,provokatörün barınabilmesini önlemiyor. İzledikleri çizgi bunun için elverişlidir. Halkı bezdirmeye, devrimcilerden soğutmaya ve bölmeye çalışan faşist diktatörlük, şüphesiz, böyle gruplardan,gerek içine ajan sokarak, gerekse yaptıkları bazı eylemlerin doğrudan kendi işine yaraması vb. yollarla yararlanmak fırsatını kaçırmaz, kaçırmaması doğaldır. Hele Adana gibi, sınıf mücadelesinin alabildiğine sertleşmekte olduğu bir yerde...

Devrimci Kurtuluş'un herhangi bir sorumluluk duymaması düelloyu devrimcilerle yapmaya kadar vardırması çok şaşırtıcı değil. Çünkü onlar halka,onun gücüne inanmıyorlar. Halkla birleşmek ve onun mücadelesine katılarak bu mücadelenin güçlendirilmesi ve devrim hedefine yöneltilmesi gibi bir dertleri yok. Bu gruba sorarsanız, devrim yapmak istediklerini söyleyecektir. Ama üç beş kişiyle! Halklar onun mücadelesiyle, onun çeşitli kesimlerini temsil eden devrimci grupların birliğiyle, halkın ve devrimcilerin birleşik ve örgütlü anti-faşist eylemiyle ilgilenmeden ! İyiniyetleri tonlarla ölçülse, bu anlayışlarıyla halka ve onun mücadelesine zarar vermekten başka bir sonuç elde edemeyecekleri apaçıktır.Genel olarak kitleleri örgütsüzlüğe terk eder ve bölerken,bunun faşizmin işine yaraması kaçınılmazdır.Yine içlerine ajan ve provokatörlerin sızmasına fazlasıyla elverişli anlayışlar ve buna uygun örgütsel yapılarıyla, bu kimselerin onların daha da ileriye, örneğin devrimcilere saldırmaya kadar götürmesi kaçınılmaz olacaktır, olmaktadır. Bu çizgi bütün bunlara gebedir.Yapmaları gereken şey, akıllarını başlarına toplayarak anarşizmden vazgeçmektir.Kahveleri bastıktan sonra, aynı işi polisin yaptığını, halkın üzerinde terör estirmek için iyi bir bahane bulduğunu olsun görmektir.

DEVRİMCİ KURTULUŞ VE REVİZYONİZM

Meselenin bir başka yönü Devrimci Kurtuluş'un revizyonizmle, başta TKP denilen karşı-devrim yuvasıyla yakınlığıdır. Bu grup, TKP'ye ve onun etkisine fazlasıyla açıktır. TKP onların anarşizminden yararlanmayı ihmal etmemekte ve bu tür grupları kendi karşı-devrimci emelleri doğrultusunda kışkırtmaktadır.

TKP'nin Devrimci Yol'a "hodri meydan" okuduğu, ona tehditler savurduğu bilinmektedir. Bunun nedeni, Devrimci Yol'un gittikçe revizyonizmden kopması kendisine karşı belli eksiklikleri taşısa da açık tavır almasıdır. Halkın Kurtuluşu'yla birleşme ve bu eylem birliği halkın birliği ve mücadelesini ilerletme buna uygun davranma isteğini taşımasıdır. Ve bu yüzden TKP Devrimci Yol'u sindirmeye çalışıyor;ona,kendisini tümden terk ederse başına neler geleceğini göstererek tehdit etmeye çalışıyor. Devrimci Kurtuluş'un düellocu eylemi de bunlar tarafından özel olarak kışkırtılmaktadır. TKP'nin, İGD'nin Castro gibilerinden alıntılarla D.Yol'u "eleştirmesi"nin altında yatan amaçlardan biri budur.

Ve, ne kitleleri ve onların mücadelesini ne de devrimcilerin birliğini umursamayan Devrimci Kurtuluş, TKP'nin de kışkırtmalarıyla, zaten sahip olduğu düellocu mantığını devrimciler arası düellocuğa kadar geliştiriyor. Muhtemelen içindeki bir karşı-devrimci sızıntının ilk defa tetiğe dokunmasıyla. Ya da belki çok iyiniyetli birisi aracılığıyla.

DEVRİMCİ YOL DÜELLOYU SONA ERDİRMESİ GEREKTİĞİNİ KAVRAMALIDIR

Ve Adana'da başta işçilerinki olmak üzere halkın mücadelesi sürüyor. Devrimci Kurtuluş zaten bu mücadelenin dışında. Ama Devrimci Yol da Devrimci Kurtuluş'la olan çatışmayı, halkın mücadelesinin önüne düşmeye çalışmanın önüne geçiriyor. Bir dönem için olsa da mücadelenin dışına kayıyor, sağlanan anti-faşist eylem birliğinin gelişmesine ilgisiz kalıyor.Zaten faşist diktatörlüğün, TKP gibi azılı gericilerin hesabı da bu değil mi?

DY, bu düellonun artık sona erdirilmesi gerektiğini kavramalıdır. Sahip olduğunu bildiğimiz devrimci sorumluluğunun gereği budur.

Sıkıca kitle mücadelesine sarılalım.Anti-faşist eylem birliğinin gerçekleşmesi, bu tür çatışmaların da sonunu getirecektir. Ona karşı çıkan, kitlelerin ve devrimcilerin sağlam birliğini hedefleyen saldırılar sinek vızıltısı gibi kalacaktır.

Açık karşı-devrimci bir konumda bulunmayan gruplarla sürdürülen çatışmalar devrime ve Devrimci Yol'a da yarar sağlamayacaktır. Ve karşı-devrimci düello, bir sona bağlanmalıdır. Devrimci koministler ellerinden geleni yapmalıdırlar.

İş cinayetlerine

Baş.ta.sa.1'de

İşte EKİ'deki son kaza bu işçi düşmanlığının açık bir örneğidir. Çünkü, ocaktaki patlamanın nedeni havalandırmanın çalışmaması sonucu olmuştur. İşveren kârından biraz fedakarlık edip doğru dürüst bir havalandırma sistemi kuracağı yerde,işçilerin ölmesini tercih etmiştir.

Bugün EKİ'de, Zonguldak'ta vb. işyerlerinde her yıl hayatını yitiren, yaralanan binlerce işçinin sorumlusu,sadece kâr hırsıyla hiçibir teknik tedbir almayan patronlar, kapitalizm değil,aynı zamanda,toplusözleşmelere iş emniyeti önlemlerini koymayan, ya da bunların uygulanıp uygulanmadığını hiç denetlemeyen her soydan sendika ağasıdır da.

Devrimci boykot

Baş.ta.sa.8'de

devrim alternatifine yöneleceğinden korkmaktadır. Derinleşen buhran kitlelere mevcut partilerin kendilerinden yana bir politika izlemediğini kavratmakta,parlamenterizmin etkisi giderek daha büyük oranda kırılmaktadır. Ve bu duruma bağlı olarak kitlelerin seçime katılma oranı düşecektir. Kitlelerdeki bilinçlenmenin bir göstergesi olan bu durum derinleştirilmeli, bu tavır desteklenmeli ve mevcut potansiyelin devrim alternatifi etrafında birleştirilmesine çalışılmalıdır.

b) Kitle mücadelesinin yükseldiği bu dönemde, seçimle, gerici partilere oy vermekle, parlamento ile bir şey elde edilemeyeceğini,kitle mücadelesi ile belirli hakların elde edilebileceğini mevcut baskı ve zulüm düzeninin yıkılıp işçi-köylü iktidarının kurulması ile sorunların çözülebileceğini kitlelere kavratmanın daha uygun bir ortamı vardır.Bu faaliyet, bugünkü durumda,parlamentoya ve seçime katılarak değil,seçimleri boykot ederek daha etkin bir şekilde sürdürülebilir.

c) Faşist diktatörlük ilk olarak sıkıyönetim altında seçim yapmaktadır. 12 Mart sırasında bile gericiliğin böyle bir girişimi olmamıştı . Sıkıyönetim altında seçimlerin yapılması, seçim güldürüsünün kitleler tarafından daha açık olarak görülmesine yol açmaktadır.Bu koşullarda yapılacak bir seçime katılma,gericiliğin demokrasi maskesini korumasına, 'demokratik sıkıyönetim' yaygarasının yapılmasına ve yaygınlaştırılmasına hizmet edecektir.

Ayrıca, proleter devrimci hareketin ve devrimcilerin parlamentoya girerek orada sürdürülecek bir faaliyetle faşist parlamentoyu teşhir etme durumu yoktur.

Bu nedenlerden dolayı proleter devrimciler, devrimciler seçimlere katılmamalı, kitleleri seçimleri boykot etmeye çağırmalıdırlar.

Bugünkü koşullarda tek geçerli devrimci taktik budur.

STALİN

Baş.ta.sa.3'de

DİYALEKTİK VE TARİHSEL MATERYALİZM

"Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm","Anarşizm mi Sosyalizm mi?" yapıtının ilk bölümünde işlenen konuların daha ayrıntılı bir incelemesini kapsamaktadır.

"Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm" bütün komünistler için bir ders kitabı olarak hazırlanan ve son yüzyılın işçi sınıfı ve komünist hareketinin en özlü anlatımını içeren "SBKP(B)Tarihi" nin dördüncü bölümü için 1938'de Stalin tarafından kaleme alınmıştır.

Stalin'in bu ünlü yapıtı diyalektik yöntemin, materyalist teorinin ve toplumun tarihi,bilimin başlıca ilke ve niteliklerinin çok özlü ve yalın bir açıklamasını içermektedir.

Uluslararası proletaryanın yüce önderi Stalin'in "Diyalektik ve Tarihi Materyalizm" adlı yapıtı,proletaryanın felsefe alanındaki bakış açısını eksiksiz bir biçimde yansıttığı,Marks,Engels ve Lenin'in bu konudaki devrimci mirasını geliştirip, formüle ettiği ve bütün proleter devrimcilere dünyayı kavramak, yorumlamak ve değiştirmek için hâlâ güçlü bir silah olduğu için yeni tipte proletarya partilerinintemel teorik dayanağı, komünist kadroların başlıca eğitim kitabı olma özelliğini korumaktadır.

Her türden revizyonistin proletaryayı devrim yolundan saptırmak için devrimci öğretilere yönelttikleri saldırının felsefi alanda da idealizme ve metafiziğe dayandığı bir noktada Marksist materyalist teoriyi ve bu noktada Stalin'in öğretilerini incelemek ve kavramak özel bir önem taşımaktadır.

Devrimciler

Baş.ta.sa.1'de

süngü altında sildirtildi. Yine sokaklardan devrimciler tek tek toplanarak 2 kişi gözaltına alındı. Bunun üzerine Halkın Kurtuluşu taraftarları halkla birlikte ve yaklaşık 200 kişilik bir kitleyle jandarma karakoluna yürüdüler. Jandarmanın halkı dipçiklemesine rağmen gözaltına alınan devrimcilerden biri onların elinden çekilip alındı. Bunun üzerine jandarma polisten yardım istedi. Polisin gelmesi halkı geriletmedi. Tersine kararlıca direnildi.Polis jandarmanın tuttuğu devrimcileri 30 Ağustosta polis karakoluna götürünce, kitle daha da kalabalık bir şekilde ve yaklaşık 250 kişiyle polis karakoluna yürüdü ve orada gözaltına alınanların serbest bırakılması için 3 saatlik bir direniş gerçekleştirildi. Halkın kararlılığı karşısında paniğe kapılan polis tutulan devrimcileri halka teslim etmek zorunda kaldı.

Polis ve jandarmayı dize getiren Bademlidereli emekçiler ve devrimciler hep birlikte "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Sıkıyönetim de Sökmeyecek", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganlarını atarak 2 km.lik bir yürüyüş düzenleyerek mahalleye döndüler.

Bu olay bir kez daha gösterdi ki faşist baskılara ve saldırılara karşı halkla birlikte aktif direnme dışında hiçbir yol bu saldırı ve baskıları boşa çıkaramaz.

ANKARA MAMAK'TA TEPECİK OTOBÜS KATLİAMI I. YILINDA PROTESTO EDİLDİ

8 Ağustos günü Mamaklı devrimciler,1978 yılı 8 Ağustos'unda faşistlerce Tepecik otobüsünün taranması sonucu katledilen Kazım Çelik, Hasan Harputlu ve Kemal Binici'yi anmak ve bu faşist katliamı protesto etmek amacıyla 300'ü aşkın emekçi ve devrimcinin katıldığı bir protesto gösterisi düzenlediler.

Yasa dışı olarak düzenlenen protesto gösterisine jandarma birlikleri saldırmaya yeltendiğinde en başta emekçi kadınlar olmak üzere emekçiler buna direndiler ve saldırı planını boşa çıkardılar. Cinayet örgütlerinin dağıtılmasını isteyen emekçiler ve devrimcilerin kararlı tavrı jandarma birliklerini geriletti. Gösteri öncesi proleter devrimciler yoğun bir propaganda faaliyeti yürüttüler. Evlerde yapılan toplantılarda faşist cinayet örgütleri teşhir edildi ve bu toplantılara yüzlerce emekçi katıldı.Ayrıca duvar gazeteleri, afişler, el ilanları ve bildirilerle propaganda çalışmaları sürdürüldü.

8 Ağustos protestosu için Tepecik'te D.Yol ve Kurtuluş taraftarlarına eylem birliği çağrısı yapıldı ancak onlar çeşitli bahanelerle eyleme katılmadılar. Buna rağmen bu siyasetlerin tabanında yer alan bir kısım devrimcinin eyleme katılarak katliamı protesto etmesi olumlu bir davranış oldu.Bu tavır, devrimci-demokratların proleter devrimcilerle eylem birliği konusunda ne kadar istekli olduğunu ortaya koyması açısından önemlidir.

AVANOS HALKI MHP'LİLERİN FAŞİST SALDIRI ÜSSÜNÜ DARMADAĞAN ETTİ

Faşist elebaşı Türkeş'in Avanos'tan geçerek Nevşehir'e gitmesi sırasında ve sonrasında MHP ve ÜGD'li faşistler Avanos'ta terör estirmeye çalıştılar.Avanos'tan konvoy halinde geçerken çıkan olaylarda halktan ve devrimcilerden hak ettikleri dersi alan faşistler, resmi militarist güçlerle işbirliği içinde Avanos'ta bir provokasyon ve katliam hazırlığına giriştiler ve 10 Temmuz günü devrimcilerin yoğun olarak oturduğu bir kahveyi otomatik silahlarla tarayarak 6 devrimciyi yaraladılar.

Bunun üzerine Avanoslu emekçiler ve devrimciler bu saldırıların tertiplendiği faşist üs durumunda olan MHP,ÜGD ve ÜLKÜ-BİR binalarını ateşe verdiler. Polis ve jandarma ise halkın kararlılığı karşısında hiçbir şey yapamadı.

Yaralı devrimcilerden Orhan Karakurt 12 Temmuz günü öldü. Bu Avanos halkının faşist cinayet örgütlerine karşı duyduğu kini daha da biledi. Cenaze töreninde faşist cinayet örgütlerine ve onların hizmetçiliğini yaptıkları sömürü düzenine karşı mücadelede kararlılığı bir kez daha dile getirildi.

İran devrimi

Baş.ta.sa.2'de

KDP'nin yardımıyla bir komplo düzenledi. KDP 15.000 kişilik bir toplantı örgütledi. Demokratik güçler bu toplantının Türkmen topraklarında yapılmamasını talep etmeye karar verdiler; çünkü Humeyni komiteleri çoktan makinalı tüfeklerini yerleştirmişlerdi ve herkes neler olacağını biliyordu Her şeye karşın KDP toplantıyı yaptı ve toplantıya silahlı adamlarını gönderdi. Humeyni komiteleri provokasyon örgütlemek ve milliyetler arasında savaş çıkartmak ve Kürdistan'ı ele geçirmek amacıyla kalabalığa ateş açtılar.

'ÜÇ DÜNYA'CILAR VE MODERN REVİZYONİSTLER GERİCİLİĞİN HİZMETİNDE

Maocu gruplar,sosyalizme doğru iktidarın barışçı bir evriminden yanalar.Demokratik mücadeleler sayesinde devletin demokratik içeriğini artırmayı düşünüyorlar. Hükümeti "yarı-halkçı" olarak nitelendiriyorlar.

Tudeh Partisi, revizyonistleri demokratik devrimin tamamlandığını,sosyalizm yolunun açıldığını, Kuran'ın Marksizmden hiçbir farkı olmadığını söylüyorlar.İslam Cumhuriyetini destekliyor.Ayadegan (İlerici bir gazete) saldırıya uğradığı zaman Tudeh Partisi onu mahkum etti ve "emperyalizme satılmış olmakla" suçladı. Tudeh burjuvaziyi savunma onu savunma amacıyla halka karşı çıkıyor.

"Üç Dünyacılarla" Tudeh aynı şeyi söylüyor.Aralarındaki tek fark Tudeh SSCB'yi, "Üç Dünyacı"lar ise Çin'i destekliyor. Her ikisi de İslam Cumhuriyetini savunuyor.Birbirlerini "kötü müslümanlar" olmakla suçluyorlar. "Üç Dünyacı"lar "emperyalizme satılmış" oldukları suçlamasıyla, demokratik basına karşı ilk saldırıya geçen grup oldu.

ODTÜ

Baş.ta.sa.1'de

dan ODTÜ'deki askeri yığınağını artırması ve saldırı ve baskısını yoğunlaştırması da, doğrudan, bunun bir göstergesidir.

Bu, sorunun bir yanıdır. Ve önemli bir yanıdır. Bu yüzden de, gerici koronun devrimi ve devrimcileri hedef alan saldırısına karşı mücadele ederek bu saldırıyı püskürtmek bütün devrimcilerin,yurtseverlerin ve halk gençliğinin önemli ve vazgeçilmez bir görevidir.Bu mücadelede geri durmak, mücadeleyi şu veya bu ölçüde ihmal etmek, şüphesiz ki, karşı-devrimin işine yarayacaktır.

Fakat olayın üzerinde durulmadan geçilemeyecek bir başka yanı daha vardır ki, bu da devrimcilerin, yurtseverlerin bugün izlemeleri gereken eylem çizgisini göstermesi bakımından diğer yan kadar önemlidir.

Özünde doğru ve haklı olsa da,yeri ve zamanı doğru seçilemeyen her eylem başarı yerine başarısızlığa yol açar. Nasıl kitlelerin eğitimi ve örgütlenmesi gerçekleşmeden,iktidarın alınmak istenmesi zaferi sağlamazsa ve böyle bir şeye başvurulmaması gerekirse; kitleler herhangi bir fikrin doğruluğuna inandırılmadan, onun doğrultusunda eyleme geçirilemez, genel olarak böyle eylemlerden kaçınılması gerekir.Buna rağmen yapılmaya çalışılan bir eylem mücadelenin gelişmesine hizmet edemez.

Bayrak ve "İstiklal" marşı konusunda devrimcilerin tutumu da bu anlayışa uygun olmalıdır. Sadece burjuvazinin malı olmakla kalmayan anti-emperyalist değerleri de temsil etmeyen, bağımsızlık savaşını ve ulusal onuru değil, Osmanlı feodal despotizmini,ırkçılığı, dinciliği, gericiliği simgeleyen sembolleri savunmak devrimcilerin işi değildir. Bunları devrimcilik adına ancak TKP (ve İGD) ve TİKP gibi azılı gericiler savunabilirler, nitekim savunuyorlar da. Özellikle İGD'nin göstermelik keskinliği ardından Osmanlılardan kalma bayrağa ve sözde ulusal marşa saygısını açıklaması bu açıdan ibret vericidir.

Bu konudaki doğru propaganda faaliyetinin nasıl olması gerektiğini bir yana bırakırsak, henüz daha kitleler gerici,sahte milliyetçi demagojinin etkisindeyken, bu etkiyi kırmak için sabırlı bir mücadele yürütmeden,hakim sınıflara ve bütün uşaklarına demagoji ve hedef şaşırtma imkanı verebilecek genel bir tartışma açmaktan kaçınmak ve buna yol açacak bir eyleme başvurulmaması gerektiği açıktır.Bugün örneğin Kürdistan'da gericiliğin,ırkçılığın ve şovenizmin sembolü durumundaki marşlar ve bayrağa karşı eylemlerin olağanlaşması mümkündür.Ve Kürdistan'da hemen hiçbir yerde hiç kimse bu sembollere karşı saygıyı sağlayamamaktadır.Bu durum, gelecekte diğer yerlerde de gerçekleşecektir. Buralarda bugün yapılması gereken ise, mücadelenin gelişmesine hiçbir yarar sağlamayacak zamansız eylemler değildir. Kitlelerin şoven, ırkçı, gerici fikirlerle aldatılmakta olduğu şartlarda; gericiliğe,ırkçılığa ve şovenizme, bu yoldaki demagojilere pirim verilmemesi gerektiği gibi, kitlelerin bu önyargıları kırılmadan girişilecek genellikle tecrit olmaya mahkum eylemlere de girişilmemelidir. Mücadele karmaşıklığı ve bütünlüğü içinde kavranmalı, devrimci yurtsever gençler bu konuda uyanık ve dikkatli davranmalıdırlar.

Bugün ODTÜ ve benzeri yerlerde yapılması gereken, devrimci güçlerin gelişmesine hizmet etmeyecek zamansız eylemlere girişmek ve tartışmalar açmak değil; anti-faşist mücadeleyi yükseltmektir. Demokratik ve özerk üniversite vb. şiarlarını yükselterek, halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesine katılmak; sıkıyönetime, üniversitenin asker kışlasına döndürülmesine vb karşı çıkmaktır.

Çorum

«Muhtardan hesap soracağız»

Çorum ili Turgut köyünden bir grup devrimciyiz. Köyümüz muhtarı çeşitli oyunlar tezgahlayarak köy halkını sömürmektedir. Daha iki sene öncesine kadar hiçbir şeyi olmayan muhtar, köylüleri dolandırma sonucu bugün yüzlerce dönüm toprağa, traktörlere ve özel otomobile sahip olmuştur. Yine muhtar bir çiftlik ağasının sattığı ve köylülerin birlikte satın aldıkları bir çiftliğin alış fiyatı 3 milyon 750 bin lira iken bunu 4 milyon lira olarak göstererek köylünün sırtından 250 bin lira kazandı. Köyümüzde bulunan kooperatifi kendi sömürüsü için bir araç olarak kullanan muhtarın köylüler üzerinde oldukça yoğun bir baskısı vardır. Biz tüm sömürücülerle birlikte, köylünün sırtından milyonlar vuran bu tür asalaklardan da hesap soracağız.

Konya Hüyükburun köyü

«Çalışmalarımızı sürdürüyoruz»

Biz Konya- Ayrancı'ya bağlı Hüyükburun köyünden Halkın Kurtuluşu taraftarı devrimcileriz. Köyümüzde daha önce kurulmuş olan ancak birkaç kişinin kendi kişisel çıkarları doğrultusunda kullandıkları bir dükkan olmaktan öte hiçbir şey yapamamış olan köyümüz Üretim ve Tüketim Kooperatifine işlerlik kazandırmak,bu kooperatifi üretici köylünün gerçekten yararlanabileceği bir hale dönüştürmek için bir faaliyet başlattık. Olağanüstü kongre için yürüttüğümüz çalışmaların yanı sıra esas olarak kooperatiflerin nasıl küçük üreticinin mücadelesine yararlı olacağı konusu üzerinde durmaktayız. Mevcut komprador-feodal düzenin işçi sınıfı ve diğer emekçilerin yanı sıra küçük üreticiler üzerindeki baskı ve sömürüsünün sona ermesi için hayatın her alanında ezilenlerin örgütlü olmaları gerektiğine inanan bizler, köyümüzdeki kooperatifin bu konuda bir basamak olarak yararlı olacağı düşüncesi ile çalışmalarımızı sürdüreceğiz.

İzmir

«İşçi kardeşlerimizi destekledik»

İzmir Taç Sanayiinde çalışan işçileriz. İşçi sınıfının çeşitli işyerlerinde verdiği ve vereceği mücadelenin bir bütün olduğuna ve ortak haklarımızın kazanılması mücadelesinin bir parçası olduğuna inanıyoruz. Bu inançla METAŞ grevini ve grevci kardeşlerimizi desteklemek için işyerimizde bir "bağış kampanyası" düzenledik. Toplanan 7500 lirayı bizzat işçilerden oluşan 20 kişilik bir temsilci komite ile METAŞ işçilerine verdik . Bir arkadaşımız, grevci işçilerle birlikte olduğumuzu dile getiren bir konuşma yaptı.Örnek bir dayanışma olduğuna inandığımız bu davranışımızı bütün TAÇ Sanayii işçileri olarak birlikte sürdürdük.

Tunceli

«TİKP'i teşhir ettik»

Oktay ve Faysal yoldaşların Aydınlık adlı faşist çete tarafından katledilmesini protesto ve onların mücadelesini yaşatmak amacıyla 30 Temmuz günü Tunceli merkezinde biz Tuncelili genç kız ve kadınlar iki ayrı yerde anma toplantısı düzenledik.TİKP hainlerinin teşhir edildiği toplantılara kadınlar, genç kızlar ve Halı Kursu öğrencileri katıldılar.

Erzurum

«Cezaevindeki baskılara son»

Biz Erzurum Yarı Açık Cezaevinde bulunan tutuklu ve hükümlüleriz. Faşist diktatörlüğün ve cezaevi yönetiminin üzerimizdeki faşist baskılarını nefretle protesto ediyoruz. Bu baskıların diğer cezaevlerinde de emekçiler ve devrimciler üzerinde uygulandığını biliyoruz. Faşist diktatörlüğün ve zulüm ve sömürü düzeninin baskılarını lanetlerken, özel olarak Erzurum Yarı Açık Cezaevi'ndeki duruma değinmek istiyoruz.

Cezaevi adeta bir işkencehane olarak kullanılmaktadır. Halı atölyesi, Ayakkabı atölyesi, terzihane gibi yerlerde çalıştırılanlara ödenmesi gereken ücret ödenmemektedir. Burjuva hukukuna göre cezasının üçte birini yatan mahkumlara verilmesi gereken çarşı izni verilmemekte, üstelik bu izin faşist cezaevi müdürü tarafından bir sömürü aracı olarak kullanılmakta ve para karşılığı izin verilmektedir. Müdür Erdem Etyemez ve Başgardiyan,devrimci tutuklulara karşı, faşist bir tutum izlemekte, devrimcileri sudan bahanelerle sürgün ettirmekte ve yine faşistlere her türden yayını kendi elleriyle verdikleri halde devrimcilerin gazete okumalarını bile yasaklamaktadırlar ve bu konuda baskı uygulamaktadırlar. Cezaevinde temizlik diye bir sorunu olmayan yöneticiler ve onların hizmet sundukları faşist diktatörlük, mahkumların pis - lis içinde hastalanmaları karşısında tınmamakta ve hastahaneye adam yollamak için bile hasta mahkumlardan para alamaktadırlar.Ve cezaevi her bakımdan bir sömürü aracı olarak kullanılmaktadır.

Biz cezaevlerinde emekçi ve devrimciler üzerinde sürdürülen bu baskı ve sömürüye karşı tüm demokrat kamuoyunu mücadele etmeye çağırıyoruz ve zindanların boşaltılmasını genel af çıkarılmasını istiyoruz.

ERZURUM YARI AÇIK CEZAEVİ'nden
Devrimci tutuklu ve hükümlüler

Tuzla piyade Okulu

«Baskılar bizi yıldıramayacak»

Biz Tuzla Piyade Okulundan 160. dönem yedek subaylarız. Kışlalarda faşist ırkçı propagandanın, güçlü olarak sürdürüldüğü ve bütün kademelerden yurtseverler, devrimci ve demokratlar üzerinde azgın bir baskının yürütüldüğü bir ortamda bulunuyoruz . Faşist ve halk düşmanı propaganda militarist kurumlarda en başta da orduda daha da yoğun olarak yürütülmektedir.Tuzla'da faşist ceza uygulamaları oldukça yoğundur.Daha birkaç gün önce bir Assubay Okulu öğrencisi arkadaşımız okuldan atıldı.Ayrıca 30'un üzerinde arkadaşımız komando kursunda uygulanan faşist baskılara dayanamayarak kurstan alındılar ve Tuzla'ya nakledildiler.

Hayatın her alanında emekçilere yönelik olarak sürdürülen baskıları ve bu arada Tuzla Piyade Okulu'nda sürdürülen faşist ve ırkçı baskıları protesto ediyoruz ve aramızda topladığımız 1500 lirayı halkımızın kurtuluşu kavgasının savaşçısı gazetemiz Halkın Kurtuluşu'na gönderiyoruz.Ayrıca 1500 lira da Selimiye Cezaevinde yatan devrimcilere gönderdik.

Kahrolsun Faşist Diktatörlük !

İzmir Çamdibi

«Halkın Kurtuluşu Engellenemez»

Çamdibi, gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun sürekli ve düzenli satıldığı bir yerdir. Ancak her gazete satışına çıktığımızda faşist diktatörlüğün ağzı salyalı, eli coplu, başı miğferli köpekleri saldırıya geçmekte ve gazete satışını engellemeye çalışmaktadırlar.

Bunun bir örneği olarak gazetemiz 170. sayısını satmak isterken polis saldırıya geçti ve bir arkadaşımızı götürmek istedi. Ancak emekçiler ve devrimciler buna aktif olarak karşı koydular ve arkadaşı polisin elinden aldılar. Halkın;proleter devrimcilere sahip çıkması ve gazeteye gösterdiği yakın ve sıcak ilgi polisi çileden çıkardı ve polis halka ve devrimcilere ateş açtı. Ancak proleter devrimciler ve emekçiler polise aktif olarak karşı koydu ve polisi püskürttü. Daha sonra takviye alarak gelen polisler 8 emekçiyi gözaltına aldı.

Hiçbir baskı ve saldırı gazetemizin halka ulaşmasını engelleyemez. Halkın Kurtuluşu Engellenemez.

İZMİR Çamdibi'nden
Devrimciler

Samandağ Yayla köyü

«Aydınlıkçılar ihbarcılık yapıyor»

Aydınlık adlı katil çetesi ihbarlarını köyümüzde de sürdürüyor. Biz Halkın Kurtuluşu taraftarları devrimciler olarak, 30 Temmuz 1978 günü Aydınlıkçı sosyal-faşistlerce katledilen Oktay ve Faysal yoldaşların ölüm yıldönümünde hazırladığımız duvar gazetelerini köyümüzde astık. Katil ve faşist çetesi Aydınlıkçılar teşhir olacakları ve oldukları korkusuyla hemen harekete geçtiler ve köy halkı içinde kışkırtıcı propagandaya başladılar. Ancak köylüler bu cinayet şebekesi mensuplarına gerekli dersi verdi. Bunun üzerine onlar her zamanki mesleklerini icraya koyuldular ve jandarmaya koştular. İhbar üzerine köyü basan jandarma yaptığı aramada hiçbir şey bulamayınca Aydınlıkçıların lanet yüzleri bir kez daha açığa çıktı.

Tarihte bu hafta

21 ağustos 1968

21 AĞUSTOS 1968 ÇEKOSLOVAKYA'YA FAŞİST SALDIRI

21 Ağustos 1968'de sosyal-emperyalistler Çekoslovakya'yı istila etti. "Sosyalizmi koruma" yaftası altında Çekoslovakya'ya yapılan askeri saldırı modern revizyonizmin doğal siyasetidir. Bugün de aynı yoldan Çin revizyonistleri ilerlemektedir . Çin revizyonistleri de aynı şekilde Vietnam'a saldırdı.

MODERN REVİZYONİZM-ASKERİ SALDIRI

Modern revizyonizm Sovyetler Birliği'nde egemenliğini kabul ettirip,Sovyetler Birliği sosyal-emperyalist bir ülkeye dönüştükten sonra, Sovyetlerdeki yeni burjuvazi Varşova Paktı ve COMECON aracılığıyla Orta ve doğu Avrupa ülkelerindeki eski halk demokrasisi ülkelerini talana ve yağmaya girişti. Hegemonyasına karşı çıkan tüm muhalefeti ezdi. Batılı emperyalistlerden yana olan Dubçek kliği de Sovyetlerden ayrı davranmaya kalktığında aynı şey onun da başına geldi.

Ancak Dubçek kliği de Çekoslovakya halkının özgürlüğü ve sosyalizmden yana olmayıp yalnızca batılı emperyalistlere yanaşmaya kalkan emperyalist uşağı bir klikdi.Hatta Sovyet işgali karşısında derhal işgalcilerle uzlaştı.

Çin Üzerine Düşünceler'DEN

29 Nisan 1969
SALI

ÇİNLİLER, AVRUPA VE ÇEKOSLOVAKYA OLAYLARI KARŞISINDA SUSUYORLAR

Çekoslovakya, Polonya'da olup bitenler hakkında Çinli yoldaşlardan tek söz çıkmıyor. Revizyonistlere karşı söylediklerimize ve yazdıklarımıza ilişkin basınlarında tek bir mektup, radyolarında tek bir sözcük bulunmuyor.Garip !!

Prag'dan bize, Çekoslovakların Çin büyükelçiliğinin çevresine yerleştirmiş oldukları sıkı denetimi kaldırdıkları, büyükelçiliğe girenlerin artık denetlenmediği ve Çinlilerin yalnızca anlatılanları dinlemekle yetindikleri bildiriliyor;daha fazla bir şey yok. Garip !!

Çin büyükelçiliği görevlileri yoldaşlarımıza şöyle dedi: *"Bizim Çekler karşısındaki tavrımız onların Sovyetler karşısındaki tavırlarının bir sonucudur. Başka bir deyişle, Dubçek'in Çekleri faşist bile olsa, onların anti-Sovyetik olmaları yeterlidir ve bize göre "onlar iyidir"* Garip !!

Çin büyükelçiliğinde çalışınlar ne biçim adamlar? "Yaşasın Mao" diye bağıranlar Liu ve Deng'in taraftarları olabilirler mi? Her şey mümkün. Ya da belki Çekler, "açık yüreklilikle""Sovyetler bize şunu yaptı, bunu yaptı ve biz direniyoruz, size ilişkin sorunda yanıldık, ama bugün bunu açıklıyamayız, sizinle ilişkilerimizi geliştirmek istiyoruz" vb. vb. biçiminde şeyleri resmi olarak Çinlilere iletiyorlar.

İçinde bulunulan anı karar vermek için "uygun" bulmayan Çinlilerin taktiği,"durum aydınlanana" kadar susma taktiğidir. Ya da Çinliler,yanlış bir ilkeden yola çıkıyorlar: *"Onların anti-Sovyetik olmaları yeterlidir. Avrupa'da olduklarına göre, karşı-devrime hizmet etseler bile bizim için ne önemi olabilir. "Gerçek,Çin siyasetinin, Avrupa'yla hiç de ilgilenmediğidir.* Garip !!

İşgalin ilk anından itibaren gerçek Marksist-Leninistler ve özgürlüğüne aşık halklar Çekoslovakya halkının yanında yer aldılar. İşgale karşı çıktılar.

AEP-Merkez Komitesi Çekoslovakya'nın işgali karşısında şu açıklamayı yaptı: "Çekoslovakya halkı kendi gücüne ve Marksizm-Leninizmin sağlıklı uluslararası gücüne güvenirse kurtuluşa giden yol açılabilir. Çekoslovak devrimci Marksist-Leninistleri, Dubçek'in revizyonist partisine ve Çekoslovakya'daki tüm burjuva partilerine amansız savaş açarak yeni ve gerçek bir Çekoslovak Marksist-Leninist komünist partisi kurmalıdırlar."

Çin revizyonistleri ise revizyonist baş düşman anlayışlarına uygun olarak Sovyet işgaline karşı çıkmakla yetindi. Ve "düşmanımın düşmanı dostumdur" anlayışıyla Dubçek kliğini desteklediler.

ÇEKOSLOVAKYA 1968 VİETNAM 1979

Kruşçev'in yolunu izleyen Çin Komünist Partisi de bugün dünya gericiliğinin merkezlerinden biri haline gelmiş bulunuyor. Tıpkı geçmişte Sovyet revizyonistlerinin Çekoslovakya'yı işgal etmeleri gibi Çin sosyal-emperyalistleri de Vietnam'ı işgal ettiler.

Çekoslovakya 1968 işgali modern revizyonizmin saldırganlığının su yüzüne çıkmasıydı. Vietnam 1979 işgali de Çin revizyonizminin saldırganlığını ortaya sermiştir.Bugün modern revizyonistlerin yüzündeki maske düşmüştür. Dünya halkları hem Rus sosyal-emperyalistlerinden , hem de Çin sosyal-emperyalistlerinden yaptıklarının hesabını soracaktır.

KARS'TA

Yiğitlerkonağı köyü halkı toprak ağalarını dize getiriyor

Kars'ın Göle ilçesine bağlı Yiğitlerkonağı köyü halkı Halkın Kurtuluşu'ndan proleter devrimciler önderliğinde toprak ağalarının gasbettikleri topraklara elkoydular. Biçilen ekinler köylüler arasında paylaşıldı.

Yiğitlerkonağı köyünde emekçi köylülere ait topraklar ve köy merası daha 1938'lerde toprak ağaları tarafından zorla gasbedilmişti. Zorba yöntemlerle işgal ettikleri tarla ve meralarda köylüleri çalıştıran toprak ağaları bu saltanatlarını sürekli devam ettirmek için her türlü yola başvurmaktadırlar ve mevcut devlet, faşist diktatörlük onların yaşaması için emekçilere, karşı sürekli bir saldırı içinde bulunmaktadır . Topraksız ve az topraklı köylüler her geçen gün bu durumu daha iyi kavramaktadır. Ve sömürü düzenine, zulüm düzenine baş kaldırmakta, toprak ve özgürlük mücadelesine katılmaktadırlar. Onların bu mücadelesine ise proleter devrimciler önderlik ederek mücadeleyi faşist diktatörlüğe, komprador - feodal düzene yöneltmekte ve her türlü hedef şaşırtıcı demagojiye karşı kararlılıkla mücadele etmekte, bu mücadeleyi doğru temelde örgütlemeye çalışmaktadırlar.

İşte bu mücadelenin bir parçası olarak Kars Göle'de Yiğitlerkonağı köyünde emekçiler üzerinde egemenliklerini sürdürmeye çalışan toprak ağalarına karşı emekçilerin mücadelesini örgütlemek üzere Halkın Kurtuluşu taraftarı proleter devrimciler,emekçilerle birlikte çayır ve tarlaları işgal ettiler. Biçilen ürünler köylülere dağıtıldı. Devrimciler ve emekçiler birlikte biçimi gerçekleştirirken, devrimci marşlar söylediler.Köy halkı bir bütün olarak proleter devrimcilerle birlikte hareket etti. Bazı gerici unsurların karşı propagandaları sökmedi. Köy ortasında toplanan köylüler ve devrimciler hep birlikte "Halkın Kurtuluşu Engellenemez","Yaşasın Toprak ve Özgürlük Mücadelemiz", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük","Kahrolsun Toprak Ağaları" sloganlarını haykırırken, köylü emekçiler bu eylemlerinin toprak ağalarına karşı mücadele açısından, taşıdığı büyük önemi daha iyi kavramaya başladılar.

Yiğitlerkonağı köyü emekçilerinin proleter devrimciler önderliğinde gerçekleştirdikleri bu direnişe Kars'ta yayınlanan "DOĞUŞ" adlı gazete büyük bir yer verdi.

Bucalı emekçiler Belediye'ye yürüdü

İzmir Buca'nın Kocatepe, Yaylacık ve Tınaztepe mahallelerinde oturan emekçiler 3 aydan daha uzun bir süreden beri mahallerine su verilmeyişini protesto ederek bir yürüyüş düzenlediler ve Buca Belediyesine yürüyerek taleplerini dile getirdiler.

3 Ağustos günü düzenlenen yürüyüşte emekçiler Belediye Başkanının , kendi sorunları ile ilgilenmediğini ve bunun sömürü düzeninin tüm kurumlarının halkın değil bir avuç sömürücünün hizmetinde olduğunun göstergesi olduğunun belirttiler. Emekçiler, hayat pahalılığı altında ezilmelerinin yanı sıra varili 100-125 liradan su satın aldıklarını söyleyerek protestolarını sürdürdüler.

Yürüyüş düzenleyen emekçilerle yüz yüze gelmekten korkan Belediye Başkanı, halkı polis copu ile susturmayı denedi ve polis çağırdı. Halkı dağıtamayan polis daha sonra yürüyüşün bitiminin hemen sonrasında bir devrimciyi gözaltına aldı ve tutukladı.

Bucalı emekçiler ve devrimciler bütün baskılara rağmen sömürü düzenine karşı her alanda mücadele etmeye kararlıdırlar. Halkın hürriyet,toprak ve özgürlük kavgası bastırılamaz.

ARHAVİ'DE

Şavşat katliamı protesto edildi

Şavşat'ta militarist güçlerin giriştiği saldırı sonucu 8 emekçinin katledilmesi üzerine, bu faşist katliamı protesto etmek için Arhavili devrimciler duvar yazılamaları ve duvar gazeteleri ve bir bildiri ile katliamı ve faşist diktatörlüğü teşhir eden bir propaganda faaliyeti yürüttüler. Yine 28 Temmuz günü halkın kalabalık bir biçimde bulunduğu pazar yerinde izinsiz bir gösteri düzenlediler.

Halkın Kurtuluşu taraftarlarının düzenlediği gösteriye D.Yol taraftarları da katıldılar. Halk, izinsiz gösteriye büyük bir ilgi gösterdi ve protestoyu destekledi. Halkın Kurtuluşu taraftarı bir devrimcinin Şavşat katliamını teşhir eden konuşmasından sonra sloganlar atıldı ve devrim andı ile gösteri sona erdi.

Polis gösteri sırasında hiçbir şey yapamamanın verdiği kudurganlıkla harekete geçti ve tek tek kişileri gözaltına almak istedi. Ancak bunu başaramadı. Devrimcilere ateş açmaktan da geri durmayan polisin bu hareketi halkın büyük tepkisi ve nefreti ile karşılaştı.

Arhavi halkı ve devrimciler Şavşat katliamının sorumlularından hesap sorulmasını ve tüm faşist cinayet odaklarının dağıtılmasını istediler ve bunun için mücadele edeceklerini belirttiler.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi Teoman Göral - Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Osman Taş -
Yönetim Yeri: 2. Beyler. 848. Sok. No: 90/213 Konak /İZMİR -
Yazışma Adresi: Teoman Göral P.K. 71 Konak / İZMİR -
Abone şartları: Yurt içi 6 aylık 180 TL. Yıllık 360 TL, Yurt dışı iki katıdır.
Basıldığı yer: S.S.Tükel Gazetecilik ve Matbaacılık. İZMİR
Baskı Tarihi 18 Ağustos 1979

TDKP-İÖ'nün Türkiye halkına ve devrimcilere çağrısı

Seçimleri boykot edelim

* AYAKLANMA KOŞULLARININ, DEVRİMCİ DURUMUN OLGUNLAŞMADIĞI DÖNEMLERDE DE SEÇİMLERİ BOYKOT ETMEK GEREKEBİLİR. SORUN SOMUT BİR SORUNDUR VE SOMUT KOŞULLARA EN UYGUN TAKTİĞİN BELİRLENMESİ SORUNUDUR.
* SIKIYÖNETİM KOŞULLARI ALTINDA YAPILACAK BİR SEÇİME KATILMA, GERİCİLİĞİN DEMOKRASİ MASKESİNİ KORUMASINA, 'DEMOKRATİK SIKIYÖNETİM' YAYGARASININ YAPILMASINA VE YAYGINLAŞTIRILMASINA HİZMET EDECEKTİR.

Devrimci boykot taktiği ve uygulaması

Proletarya partisinin ve devrimci proletaryanın belli bir döneme ilişkin taktiklerini belirlerken, temel alması gereken kıstas işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin çıkarlarıdır, bu taktiklerin sınıf mücadelesinin gelişmesine, sınıf mücadelesini bir üst aşamaya yükseltmesine ve gericiliğin tecrit edilerek partinin güç toplamasına hizmet etmesidir.

Stalin

. Gerçek bir sosyal-demokratik taktik için başlıca şu iki koşul zorunludur: Birincisi, toplumsal yaşamın gidişine ters düşmemek, ikincisi ise kitlelerin devrimci ruhunu gittikçe yükseltmek. (Stalin, Bütün Eserler.1, Sy: 384)

Bu bakış açısı ile ele alındığı takdirde hiçbir mücadele biçimi ve hiçbir mücadele alanı 'kirli' değildir, sınıf mücadelesinin hiçbir biçimi reddedilmemelidir. 'Kirli' olan reddedilmesi gereken aracın amaç haline getirilmesi, uygulanacak taktiklerin sınıf mücadelesinin, toplumsal gelişmenin ihtiyaçlarına ters düşmemesidir.

İşte proletarya partisinin, proleter devrimcilerin burjuva parlamentosuna, burjuva-feodal parlamentoya karşı, belli dönemlerde yapılan seçimlere karşı tavrı, seçimlerde nasıl bir taktik izleyeceği bu genel ilkeler tarafından belirlenir. Ve doğal olarak da her dönemde, mücadelenin her aşamasında değişiklik gösterir.

BİR KÜRSÜ OLARAK PARLAMENTO

Gerek emperyalist-revizyonist ülkelerde ve gerekse yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde burjuva, burjuva feodal parlamentolar egemen sınıflar devletinin bir parçası, bir kurumudur. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri üzerinde uygulanan baskı ve şiddetin birer araçlarıdır. Egemen sınıflar bir yandan 'genel oy', 'halk iradesi' vb. demagojilerle kitleleri aldatmaya çalışırken, bir yandan bu kurumlar aracılığı ile önceden aldıkları kararlara yasal ve meşru bir görünüm kazandırırlar. Bu anlamıyla burjuva parlamentoları bir dekordan ibarettir.

Buna ek olarak bizimki gibi faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğü yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdeki burjuva-feodal karakterdeki parlamentolar faşist devlet aygıtının bir parçasıdır. Bu parlamentolar, burjuva parlamentolarının yerine getirme durumunda olduğu sosyal-devrimi önleme görevinin yanında, esas olarak siyasi özgürlüklerin bir bütün olarak olmadığını gizleyebilmek için bir maske görevi de görmektedir. Faşist diktatörlüğün maskesidir, örtüsüdür.

Bunun için de proletarya partisinin, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin esas görevi, burjuvazinin ekonomik ve siyasi egemenliği ile birlikte, burjuva veya burjuva-feodal devletin bütün kurumları ile birlikte parlamentoyu da ortadan kaldırmak, lağvetmektir. Proletarya burjuva devlet mekanizması ile birlikte ortadan kaldırdığı burjuva parlamentosunun yerine yeni bir kurumu, proletarya diktatörlüğünün veya onun özgül bir biçimi olan demokratik halk diktatörlüğünün kurumunu, işçi-köylü meclislerini geçirir.

Ama bu, burjuva veya burjuva-feodal devletin şiddete dayanan bir devrim ile yıkılması sonucunda gerçekleşir. Burjuva devlet mekanizmasının bir devrimle ortadan kaldırılmasına kadar, işçi sınıfı ve emekçi kitleler kapitalizm alanında onlarca yıl süren uzun, inatçı ve kararlı bir mücadele verir. Parti bu süreç boyunca gericiliği tecrit ederek kitleleri kendi program etrafında toplar, örgütler, kitleleri devrime hazırlar. Proletarya partisi kitleleri devrime hazırlarken, devrimci mücadeleyi geliştirirken, mücadelenin aşamalarına uygun devrimci taktikler uygular, çeşitli mücadele biçimlerine başvurur, her alanda mücadele eder.

İşte burjuva parlamentosu kürsüsünün kullanılması bu mücadele alanlarından biri, parlamenter mücadele de siyasi mücadele biçimlerinden biridir. Başka bir deyimle proletaryanın devrimci partisi devrimin belirli aşamalarında, siyasi mücadelenin bir biçimi olarak parlamenter mücadeleyi, bir 'kürsü' olarak da burjuva parlamentosunu kullanabilir. Burjuva devletini, burjuva parlamentosunu ve düzeni teşhir ederek, kitleleri devrim yolunda seferber etmek için, burjuva parlamentosunun dağıtılmasının koşullarını yaratmak için kitlelerin gerici parlamentoya karşı hâlâ güven besledikleri dönemlerde, proletaryanın devrimci partisi, parlamento dışındaki bütün faaliyetlerinin yanı sıra ve bunları esas ve temel alarak parlamentodan da bir kürsü olarak yararlanabilir, uygun biçimler bularak seçimlere katılabilir.

Ama proletarya partisi parlamento kürsüsünden yararlandığı dönemlerde dahi, hiçbir zaman, parlamenter mücadeleyi tek ve esas mücadele biçimi olarak ele almaz. Tersine parlamenter eylem parlamento dışındaki eyleme, parlamenter mücadele siyasi mücadelenin diğer biçimlerine tabidir. Çünkü, "yığınların eylemi -örneğin bir büyük grev- sadece devrim sırasında, ya da devrimci bir durumda değil, her zaman parlamenter eylemden daha önemlidi ." (Lenin)

BOYKOT TAKTİĞİ

Proletaryanın devrimci partisinin parlamentoyu bir kürsü olarak ne zaman kullanacağını veya seçimleri ne zaman boykot edeceğini, başka bir deyimle seçimler karşısında hangi taktik tavrı izleyeceğini yaşanan anın somut koşulları belirler. Hangi taktik tavrın izleneceği tamamen somut koşullarla ilgili bir meseledir. Proletaryanın devrimci partisi seçim taktiklerini belirlerken, her zaman olduğu gibi, işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarını temel alır. Bu taktikleri mekanik olarak ele almak veya genel geçerli bir kalıp bulmak doğru değildir.

Kitlelerin parlamento dışı eyleminin büyüdüğü, siyasi mücadelenin yoğunlaştığı, seçime alternatif olarak ayaklanmanın ortaya çıktığı, halkın silahlı savaşının fiilen başladığı ve yaygınlaştığı devrim dönemlerinde, proletaryanın partisi elbette ki parlamento seçimlerini boykot eder. Burjuva parlamentosunun dağıtılmasının, proletarya diktatörlüğünün-veya onun özgül bir biçimi olan demokratik halk diktatörlüğünün- ve bunun bir unsuru olarak işçi-köylü meclislerinin kurulmasının koşullarının olgunlaştığı bir dönemde, hâlâ parlamentoyu bir kürsü olarak kullanmakta ısrar etmek, sadece kitlelerin devrimci eyleminin pasifize edilmesine yarayan, yıkılmaya bir adım kala gerici parlamentoyu zorla ayakta tutmaya ve kitleleri gerici parlamentoya karşı 'güven tazelemesi'ne hizmet eder, kısacası burjuvazinin siyasi bakımdan ömrünün uzatılmasına neden olan oportünist bir taktiktir.

Düzene karşı, devrimin fiilen alternatif olduğu böyle dönemlerde, devrimci proletaryanın taktiği, doğal olarak boykottur.

Fakat bu tip dönemler dışında seçimleri boykot çağrısı yapmak yanlıştır diye de bir formülasyona gidilemez. 1977 seçimleri sırasında 'sol' anlayışı eleştirirken, boykot taktiğini sadece ayaklanma koşullarına bağlamış olmamız elbette ki doğru değildi. Ayaklanma koşullarının, devrimci durumların olgunlaşmadığı dönemlerde de seçimleri boykot etmek gerekebilir. Yukarıda da söylediğimiz gibi sorun somut bir sorundur ve somut koşullara en uygun taktiğin belirlenmesi sorunudur. Eğer objektif ve subjektif somut koşullar, proletarya partisinin seçimleri boykot ederek kitlelerin devrimci mücadelesini geliştireceğini ve gericiliği tecrit edeceğini birlikte getiriyorsa, parti seçimlere boykot çağrısı yapabilir; aksi takdirde parlamento kürsüsünü bir mücadele alanı olarak kullanmak için uygun biçimler bularak seçimlere katılabilir.

Devrim öncesinde SBKP(B)'nin ve günümüzde birçok Marksist-Leninist partilerin seçim taktikleri bu açıdan zengin deneylerle doludur.

BUGÜNKÜ KOŞULLARDA SEÇİM TAKTİĞİMİZ

Türkiye'nin içinde bulunduğu siyasi koşullara, sınıflar arasındaki ilişkilere, kısacası somut duruma baktığımızda, uygulanması ve izlenmesi gereken tek geçerli seçim taktiği boykottur.

Çünkü:

a) Kitleler önemli ölçüde mevcut burjuva partilerine güven duymamaktadır. Bugün parlamentonun prestiji önemli ölçüde sarsılmıştır. Reformist hayaller giderek daha çok iflas etmektedir. Gericilik seçime katılmanın çok düşük olacağından, kitlelerin

Devamı sayfa 6'da

Sıkıyönetim altında seçimler, faşist diktatörlüğü güçlendirmeyi amaçlamanın yanında, sıkıyönetimin meşrulaştırılması anlamına gelecektir.

Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü (TDKP-İÖ) yaklaşan Senato Seçimleri ile ilgili olarak Türkiye halkına ve devrimcilere bir çağrı yayınlamıştır. Elimize geçen bu çağrı metnini, aynen yayınlıyoruz. (NOT: Çağrı metninin arabaşlıklarının ilk ikisi tarafımızdan konmuştur-HK)

14 Ekim 1979'da faşist diktatörlük altında yeni bir komedi oynanacak. Bir "seçkinler" topluluğu olan Cumhuriyet Senatosu denilen gereksiz kurumun üyelerinin üçte biri yenilenecek ve beş ilde de "milletvekili" seçilecek.

Seçime katılan ve katılamayan bütün burjuva gerici faşist, reformcu, revizyonist, dinci partiler, halkı düzene bağlamak için demagojilerine hız verdiler. Halkı, faşist diktatörlüğün, emperyalizmin ve komprador-feodal düzenin uysal kölesi olmaya çağırıyorlar. Halkı, parlamentoya ve seçimlere umut bağlamaya sevk etmeye çalışıyorlar.

Her gerici partinin hasmı birkaç gerici parti var ve birbirlerini keskince karalıyorlar. Ama kokuşmuş düzeni ve asalak devleti savunmak, halkın yükselmekte olan mücadelesini bastırmaya çalışmak tümünün ortak tutumu. Aralarında, bu düzeni ve devleti en iyi kim koruyabilir, halkın çıkarlarını en azgınca kim ayaklar altına alabilir diye çatışıyorlar.

Bu gerici ortak hedefleri, onların parlamento ve halkın kurtuluşunun parlamenter yolla sağlanabileceği üzerine hayal yaymalarının nedenidir. Halkı seçimlerle avutmaya, pislikleri her geçen gün daha fazla açığa çıkan düzenin tamir edilmesine alet olmaya çağırıyorlar.

Oysa, halkın mevcut düzene olan bağları oldukça hızlı bir şekilde kopuyor. Sahte umutlar bir bir yıkılma durumunda. Hayat, kitlelere hiçbir burjuva gerici partinin kurtuluş umudu olamayacağını gösteriyor. Kitlelerin düzene karşı muhalefetleri yükseliyor. Her gün dört bir yanda kitle mücadeleleri, grevler, direnişler, protestolar patlıyor. Kendi deneyleri, kitlelere, parlamentonun faşist diktatörlüğün bir maskesinden başka bir şey olmadığını öğretiyor. Parlamenter hayaller artık pek rağbet bulmuyor. Seçim günü oy kullanmayı kendi çıkarlarını hiç ilgilendirmeyen, bir külfet olarak gören ve düzeni protesto edenlerin

Yığınların eylemi parlamenter güldürüyü ezip geçecektir.

sayısı artıyor. Parlamentonun yozlaştırıcı etkisinden kurtulan ve doğrudan siyaset yapmaya ve düzene karşı mücadele etmeye girişenler, kitlelerin önemli bir bölümünü oluşturuyor.

SIKIYÖNETİM ALTINDA SEÇİMLER

Bu seçimlerin önemli bir özelliği de, sıkıyönetim altında yapılacak olmasıdır.

Ülkemizde, zaten faşist diktatörlüğün yüzünü gizleyen bir paravana olan parlamento ve onun seçimleri, sıkıyönetim şartlarında tam bir sahtekarlık olacaktır.

Milyonlarca yoksul köylü, toprağa bağımlılığı dolayısıyla ağaların isteklerine aykırı olarak kendi özgür iradesi doğrultusunda seçimlere katılamazken, bu durumun nispeten kırıldığı yerler de karşısına sıkıyönetim dikilmektedir. Grev, referandum gibi en basit hakları tanınmazken, her türlü yolla siyasetle uğraşmaları ve kendi partileri içinde örgütlenmeleri engellenirken, işçiler, seslerini biraz yükselttikleri her yerde sıkıyönetimin zulmüyle karşılaşıyorlar. Siyasetle uğraşmaları önlenen, sendika kurup grev yapmaları yasaklanan memurlar ve bütün diğer dar gelirliler özel olarak bir de sıkıyönetimin, zorbalığına maruz kalıyorlar. Kürt ulusundan halkın kendi kaderini tayin hakkı ayaklar altına alınırken, kendi özgür iradelerini kullanma talepleri azgın saldırılarla bastırılırken; sıkıyönetimin terörü ulusal haklar için en küçük kıpırdanışı ezmenin takviye aracıdır.

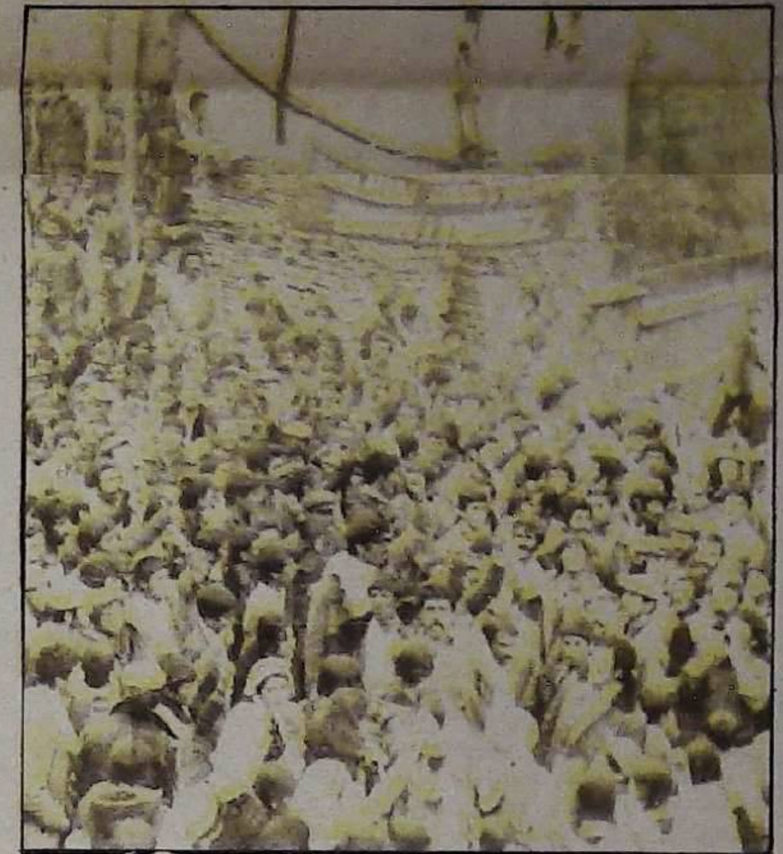
Sıkıyönetim altında yapılacak seçimlerde zaten kullanılamayan halkın özgür iradesine hiç yer olmayacaktır. Faşist-feodal baskının sıkıyönetim sopasıyla güçlendirilmeye çalışıldığı şartlarda halkın özgür iradesi gerçekleşemez.

Sıkıyönetim altında seçimler, faşist diktatörlüğü güçlendirmeyi amaçlaması yanında, sıkıyönetimin meşrulaştırılması anlamına gelecektir. Onun terör ve zulmünün, süngü ve dipçiğinin aklanması demek olacaktır. Seçime katılan ve katılamayıp parlamenter hayaller yayan, şu veya bu gerici burjuva partinin ya da bağımsızın desteklenmesini öneren bütün partiler bu suça ortak olmaktadırlar.

ÇAĞRIMIZ HALKIN ÇIKARLARINA UYGUNDUR

Halkın mücadelesinin yükseltilmesi ve devrim

Zaten binlerce yasal bağla siyasetle uğraşması yasaklanan halkı şimdi de sıkıyönetim sopası altında oy vermeye çağrılıyor.

Hayat kitlelere hiçbir burjuva partinin kurtuluş umudu olmadığını gösteriyor

hedefine yöneltilmesinden işçi sınıfının devrimci hareketinin gelişmesi, güçlenmesi ve sınıfsız, sömürüsüz bir dünyanın gerçekleştirilmesinin yakınlaştırılmasından başka bir kaygusu olmayan TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ İnşa Örgütü (TDKP-İÖ), bu şartlarda, Türkiye halkını SEÇİMLERİ BOYKOT ETMEYE ÇAĞIRMAKTADIR.

Bu çağrı, parlamento ve gerici burjuva partilerden her geçen gün daha fazla umut kesen kitlelerin ve onlardan hemen tümüyle kopan kitlelerin ileri kesimlerinin çıkarlarına uygundur.

Bu çağrı, her gün doğrudan siyasetle uğraşmaya ve kitlesel eylemlere daha fazla katılmaya başlayan halkın mücadelesinin, yükseltilmesi ve devrimin yakınlaştırılması amacına uygundur. Parlamento seçimlerine katılmak, bugün yükselen mücadelenin hızını kesecektir.

Bu çağrı, sıkıyönetime, onun zulmüne karşı bir mücadele çağrısıdır.

KÜRT VE TÜRK ULUSUNDAN İSÇİLER KÖYLÜLER TÜM EMEKÇİLER

Parlamento seçimlerini BOYKOT edelim. Gerici, faşist, reformcu, revizyonist, dinci partilerin halk düşmanı programlarını reddedelim. TDKP-İÖ'nün asgari programı, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin temel talepleri etrafında birleşelim. Demokrasi mücadelesini yükseltelim.

DEVRİMCİLER DEMOKRATLAR

Bu düzen ve devlete umut bağlanamaz. Parlamento ve seçimler kurtuluş yolu olamaz. Sıkıyönetimli seçimlere katılmak, baskıyı, zulmü, katliamları meşrulaştırmaktır.

TÜM DEVRİMCİ GRUPLAR

Türkiye halkının temel taleplerinin savunulmasını amaçlayacak bir SEÇİMİ BOYKOT BLOKU oluşturalım.

-Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Yaşasın Devrimci İŞÇİ-KÖYLÜ İktidarı !

-Yıkılsın Ağalık, Topraklar Köylünün !

-Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı !

-MHP, ÜGD, MİT, Kontr-gerilla Dağıtılsın!

-Sıkıyönetime Hayır !

-İşsizlik ve Pahalılığa Hayır !

-Genel Grev Hakkı !

TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ-İNŞA ÖRGÜTÜ (TDKP-İÖ)

Senato ve işlevi

Türkiye'de faşist diktatörlüğün örtüsü görevini yapan ve ona 'temsili' bir biçim kazandıran burjuva-feodal parlamento iki meclisten meydana geliyor: Millet Meclisi ve Senato.

Her ikisi de egemen sınıfların siyasi iktidarının bir unsuru olarak, daha önce çeşitli militarist ve bürokratik kurumlar (Milli Güvenlik Kurulu vb.) aracılığı ile alınan kararlara yasal ve komprador burjuvazi-toprak ağaları açısından meşru bir görünüm kazandırır. Burjuvazi ve toprak ağaları bu dekorlar aracılığı ile faşist nitelikteki siyasal egemenliklerine 'demokratik' bir görünüm vererek ezilen halk kitlelerini aldatmaya, kitlelerin siyasal potansiyelini kendi kanallarına akıtmaya çalışırlar.

Burjuvazinin ve toprak ağalarının temsilcileri ve onların sözcüleri, aynı zamanda, iki meclisin varlığının, 'demokrasiyi' sağlamlaştırdığını, ve Türkiye'deki 'demokratik kurumları' kökleştirdiğini propaganda ederek kitleleri aldatmaya, burjuvazinin siyasal egemenliğini ve onun kurumlarını yetkinleştirmeyi amaçlamaktadırlar. Özellikle revizyonistler ve reformistler böyle bir propagandanın öncülüğünü yapmaktadırlar.

Halbuki gerçek durum bunun tamamen tersidir. Hem Millet Meclisi ve hem de Senato egemen sınıfların siyasal karar mekanizmalarının birer unsurudur ve onların işlevi tamamen görünümde ve temsili niteliktedir. Ayrıca bu iki meclisten Senato'nun daha farklı bir özelliği de vardır. "Seçkinler Meclisi" olan senato halkın 'seçtiği' 150 üyenin yanında, Cumhurbaşkanınca seçilen 15 Kontenjan Senatöründen ve Tabii Senatörlerden oluşmaktadır. Ve bütün bunlardan asgari 40 yaş ve yüksek öğrenim koşulu aranmaktadır.

Bu anlamda Senato ve onun oluşumu burjuvazinin ve toprak ağalarının görünürdeki temsili sistemini, görünürdeki seçme-seçilme hakkını, biçimsel burjuva 'demokrasi'sine dahi aykırı düşmektedir. Ama buna rağmen burjuvazi ve toprak ağaları bu tip kurumları siyasal egemenliklerini sağlamlaştırmak için oluşturmakta ve yetkinleştirmektedirler. Çünkü burjuvazinin bu ve benzeri kurumlara ihtiyacı vardır. Onlar bu kurumlar aracılığı ile, yukarıda da söylediğimiz gibi bir yandan faşist karakterdeki siyasal sistemlerine "demokratik" bir görünüm vermeyi amaçlamakta, bir yandan da kitlelerin potansiyelini kendi kanallarına akıtmaya çalışmaktadırlar. Özellikle her iki yılda bir Senato Üçte Bir Yenileme Seçimleri yaparak, kitlelerin siyasal 'nabzını' ellerinde tutmayı ve mevcut kitle potansiyelini gerici parlamento kanalına akıtmayı amaçlamaktadırlar.

Senatonun görevi ve egemen sınıflar açısından işlevi işte budur.

Elbette ki işçi sınıfının ve ezilen halk kitlelerinin şiddete dayanan bir devrimle burjuva-feodal devlet mekanizmasını yıkması ile birlikte burjuva-feodal parlamento da ortadan kaldırılacaktır. Proletarya diktatörlüğü ve onun özgül biçimi olan demokratik halk diktatörlüğü altında burjuva parlamentosuna yer olmayacaktır. Burjuvazinin 'seçkinler meclisi' olan Senato vb. kurumlara hiç yer olmayacaktır...